

به جیته پشتم. به كنی منی له هه ننگه وه هه لگرت و به كی تریش قاچمی بهرز كرده وه.

گوتم: «سی كه سی تر لپرن، به كیش مردو وه.»

- «ئه وه منم مانیتر. چووین دهسته بهره بینین، به لام هیچی لی نه بوو. چونی گه ورمه؟»

- «گۆردینی و گافۆزی له كوینه؟»

- «گۆردینی له بنكه ی پزیشكییبه، چوو بهرینه كه ی تیمار بكا. گافۆزیش وا قاچی گرتوی. ملم باش بگره. نایا بهرینه كه ت سه خته؟»

- «له قاچمه وه به. گۆردینی چۆنه؟»

- «سه لامه ته؛ ئه م تۆیه تۆپی سه نگره ی گه ورمه بوو.»

- «پاسینی مرد.»

- «به لئ، مرد.»

تۆپی له نزیكمانه وه به زهوی كه وت. منیان به سه زهوی دادا خو شیان له سه زهوی درێژ بوون.

مانیتر گوتی: «ببوره گه ورمه - باودهش بكه به ملمدا.»

- «ئه گه جارێکی تر بهرم دهنه وه...»

- «بۆیه له دهستان كه وتی چونكه هه تره شمان چوو.»

- «ئیه بهریندار بوون»

- «برینی هه ردوو كمان سوو كه.»

- «نایا (گۆردینی) ده توانی ئوتومبیل لی بخوری؟»

- «له و با و ده دانیم.»

به ره له وه ی بگه به بنكه پزیشكییبه كه جارێکی تر بهریان دامه وه.

- «ئه ی كوری سۆزانینه.»

مانیتر گوتی:

«ببوره، گه ورمه، جارێکی تر بهرت ناده به نه وه.»

له دهره وه ی بنكه كه وه بهریندارێکی زۆر له سه زهوی له تاریکی درێژ كرابوون. دهسته به ره هه لگه كه كان بهرینداره كانیان هه لگه گرت و دهیان هینایه ژووره وه و دهیان برده ده ره وه. كاتێ پهرده كان ده كرانه وه هه ندی بهریندارێ تریان ده هینایه ژووره وه یان ده یان برده ده ره وه. رووناکی له بنكه كه هاته دهره وه. مردووه كان له لایێ درێژ كرابوون. پزیشكه كانیش قۆل و باسکی خو یانیا تا سه ر شانیان هه لگه كرد بوو، وه كو قه سا بان له خو یندا سوور بیوون. ژماره یه كی كه می دهسته به ره ی لی هه بوو. بهرینداره كان هاتوهاریان بوو. به لام زۆریه یان نقه یان لپوه نه ده هات. با گه لای سه ره كه پری دهرگای

بنكه كانی ده جوولانده وه. شه ویش به ره و ساردی ده چوو. دهسته به ره هه لگه كانیش هه ره له هاتوچۆ بوون. بهرینداریان ده هیناو دایان ده نان و ده گه رانه وه. كاتێ منیان گه یانده بنكه ی دو وه (مانیتر) باش چاوشێکی هینایه دهره وه. هه ردوو قاچمی به شاش به سته وه. گوتی تۆز و خو لێکی زۆر چوو ته ناو بهرینه كه م، ئه م تۆز و خو له نه به هیشته وه خو ئینیکی زۆر له له شم دهرچی. هه ر كاتێ دهر فته ببی ره وانم ده كه ن. ئه و چوو ژووره وه. مانیتر گوتی: گۆردینی ناتوانی ئوتومبیل باژوا شانی شكاهه. سه ری ئازاری پی گه بیو وه. خراب نه بوو به لام ئیستا شانی ره ق بوه. ئه و له تهك دیوارێکی كه ره بووچ دانیشته بوو. هه ره یه كی بهریندارێکی به كو ل خۆیدا دابوو. له توانایان دابوو، ئوتومبیل لیخوره كانی بهریتانییه كان هاتن سی ئوتومبیلی فریا گوزاریان هینا، له هه ره یه كی دوو پیاوی تیا بوو. به كی له شوفیتره كان هاته لام گۆردینی بۆ لای منی هینا. ره نگ په ربوو و نه خو ش دیار بوو. بهریتانییه كه خو ی دا هینایه وه و گوتی:

«خۆ بهرینه كه ت كاریگر نییه؟» فیه ته زه لامی بوو چاویلکه یه كی چوارچیه پۆلای له چاوا بوو.

- «به قاچم كه وتو وه.»

- «هيوادارم مه ترسی نه بی. جگه ره بی ناهه رموی؟»

- «سو یاست ده كه م.»

- «پییان گوتم: زیانتان دوو شو فیه ره.»

- «به لئ، به كێکیان مرد ئه وی تریشی ئه وه بوو، به دوا ی تۆدا هات؟»

- «چ به خت ره شیبه كه! هه ز ده كه ی ئیه ئوتومبیله كان وه بهرین؟»

- «خۆشم نیازی ئه وه م هه بوو، ده مویست پیتی بلیم.»

- «باش ئاگاداریان ده بین. ده یان بهینه وه فیلایه كه. تۆ له ئۆردوو گای ژماره (۲۰۶) نی؟»

- «به لئ.»

- «شو ئینیکی دل فیه نه. تۆم له دهور به ری ئه ویته بینیه. پییان گوتم ئه مریکی.»

- «من ئینگلیزم.»

- «توخوا ئینگلیزی؟»

- «به لئ له و با و ره بووی ئیتالی بم؟ هه ندی ئیتالی له یه كه كه ی ئیه هه ن.»

گوتم: «ئیشیکی زۆر چا كه گه ر ئوتومبیله كان وه بهرگری.»

گوتی: «ده بی زۆر ئاگاداریان بم. - هه ستایه سه ر پی- (ئه م شو فیه ره لا وه ت زۆری لی كردم بیم چاوم پیت كه وی.)» ده ستیکی له شانی گۆردینی دا. گۆردینی را چه نی و به ره یه كی هاتی ئینگلیزه كه ش به خیره وه به ئیتالییه كی ته وا وه گوتی: «ئیستا هه موو

شتنې ته واوه. ئه ففسره كه ي توم بيني. ههردوو ئوتومبيله كه ودره گرین خهفت مه خوځ. «كه من له قسه وهستا دوايي گوتی: «دهبې شتيكي وا بكه م ليرت رزگار بكه م. دهبې چاوم به لپيرسراوه پزيشكيه كان بكه وي و له گه ل خو ما بته م.»

به ره و باره گاهه چوو، به هوشياريبه وه ههنگاوي له نيوان برينداره كان ده هاويشت، په توگه ي لادا، روونايي هاته دهره وه، چوه ژووره وه.

گورديني گوتی: «ئاگاداري تو ده بې گوره م.»

- «چوني فرانكو؟» له ته كمه وه دانيسشت، پاش تاوي، په توگه لادرايه وه. دوو دهسته به ره هه لگره هاتنه دهره وه، له گه ل دوو ئينگليزه كه وه بوون. يه كسه ر بو لاي منيان هينا به ئيتالي گوتی: «وهره، وهره، پاله وانكي خويناوي مه به.» به ئيتالي به دهسته به ره هه لگره كاني گوت: «ئاگاداري بن، زور به ديقهت له قاجيبه وه هه لگرين، قاجه كاني نازاريان زوره، كوري راسته قينه ي سه روك ولسنه.» بو ژووره وه هه ليان گرم، له ژووره وه، له سه ر هه موو ميژي كاري نه شته رگه ري به رپوه ده چوو. مي جهرتيكي كورته بالا به شيتگيري به وه ته ماشاي نيمه ي كرد. مني ناسيبه وه. مقاشه كه ي دهستي جوولاند. «Cava bien»

- «Cava» ئينگليزه كه به ئيتالي گوتی: «من هيناومه ته ژووره وه. تاقه كوري سه روكي ئه مريكي (ولسن)ه، تا چاره ي دهكهن ليره ده ميژي. پاشان له گه ل باري يه كه م ئوتومبيل، له گه ل برينداره كان ره وانه ي ده كه م.» خو ي هيناويه وه و گوتی: «دهچم به دوايي ياريدده ره ده گه ريم، تا راپورته كه ي پي ته واو بكه م، ده بې هه موو شتي به خيري ئه نجام بدم.» له چونه دهره ودا سه نگرابه وه. تا سه ري به سه رده ره كه نه كه وي، مي جهر مقاشه كه ي له ناو قايي دانابوو. چاوم برييوه دهستي شاشي ده به ست. دهسته به ره هه لگره كان پياوه كيان له سه ر ميژه كه داگرته خواره وه.

كاپتنی گوتی: «چاره ي ئه ففسره ئه مريكيه كه ده كه م.»

بو سه ر ميژه كه به رزيان كردمه وه. ميژه كه ره ق و ليژ بوو، بو ئيكي دل گوشينه ري گران و بو ئي كيميواي و خويي لي ده هات. پانتوله كه ميان له به ر كردمه وه. پزيشكه كاپتنه كه، برين پيچه كه ي ئاگادار كردوه و به خو ش خه ريكي ئيشكردن بوو. پتي گوت: «چه ند برينيكي سه ر گوشت له شكه ي هه ردوو ران و هه ردوو چوك له گه ل پتي راسته. بريني چوك و پتي راسته ي كاريگه رن، له گه ل دامالاني چه رمي سه ري - دهستيكي ليئا- نازاري هه يه؟ به لئ، به مه سيح. ده شي له كاسه ي سه ري شكان هه بي، كه له كاتي خزمه ت كرده ندا له به ره كاني جهنگدا به سه ري هاتوه. ئه مه له دادگاي سه ربازي قورتارت ده كات. نه بادا به نه نقه ست وات له خو كردي. حه ز ده كه ي براندي بخويته وه؟ ئه مه چون رووي دا؟ ده تويست چ ئه نجام بده ي؟ ئايا تو هه و لي خو كوشتنت ددها؟ زه حمت نه بې كه مني ده رمانی دژ به دهرده كو يان... نيشانه ي خاچ له سه ر هه ردوو قاجه كه ي بكيشه. سوياست ده كه م. ده بې ئه مه كه مني پاكو كه مه وه. ده يشوم و ده رمانی

ده كه م تو خوينت زور به چاكي ده مه يي.» ياريدده ره كه سه ري له سه ر كاغه زه كانم هه ليري.

- «چ برينداري كر دوي؟»

كاپتنه كه گوتی: «چيت پي كه وت؟» منيش به چاوي نوقاوه وه گوتم: «پرووشكي تو يي سه نگر.»

كاپتن شتيكي كرد، زور نازاري دام. شان هه گوشتينه كان ي ده بري و گوتی: «دلتيات.»

منيش ده موست له سه ر پشت به كر و بيده نكي مي نمه وه. له گه ل بريني گوشته كه م هه ستم به ليدياني گه دم كرد. گوتم: «وا تيده گه م.»

كاپتنی پزيشك، شتيكي له ناو برينه كه م دوزه وه سه رنجي راكيشا. گوتی: «ئمه تا ته له زمي تو يي سه نگره ري گه وري دوژمن. به دوايي هه نديكي تر ده گه ريم گه ر ره زامه نديت له سه ر بي. هه رچه نده ئه مه پيويست نيبه. ئه وان هه مووي بويه ده كه م. ئايا نازارت ددها؟ ئه م نازاره له چاو ئه و نازاره ي دوايي هه ستي پيده كه ي هه ر هيج نيبه. هيشتا نازار ده ستي پي نه كر دوه. براندي بو بيته. شله ژان نازار سپ ده كا، ئه مه زور باشه. به لام دل راوكيبي ناوي، ئه گه ر ئه مه كاري تي نه كا. به تايبه تي ئيستاكه سه رت چونه؟»

گوتم: «ئه ي خوايه!»

- «مادام كاسه ي سه رت برينداره چاكوتر وايه براندي زور نه خو يه وه، ئه گه ر ته له زمي تيبايه، خو تو ناته وي هه و بكات، نازاره كه ي چونه؟» ئاره قه له له شم چوپاويه وه. «ئه ي خوايه.»

- «واي بو دهچم كاسه ي سه رت شكايي. شاشي لي ده به ستم سه رت مه سوو رينه.» شاشي لي پيچا ده سته كاني زور به خيرا ده هينا و ده برد و شاشه كه شي زور به چاكي جيگه ي خو ي گرت.

- «زور باشه. به ختيكي باش و بژي فه رنسا.»

كاپتنی گوتی: «ئه مريكيه.»

كاپتنه كه گوتی: «وامزاني گوتت فه رنسييه. به فه رنسي قسه ده كا. پيشتر ناسيومه. له و باوه ره بوومه فه رنسي بووه.» نيو پيچ كو نياكي خواره وه و گوتی: «كه ميكي تر بيته. كه ميكي تر ده رمانی دژ به دهرده كو يان بيته.»

كاپتن ئيشاره تي بو من كرد. به رزيان كردمه وه. په توگه ي ده رگا كه له كاتي هاتنه دهره وه سه ر و چاومي دا پوشي برين پيچي ياريدده ره له دهره وه له و جيگه ي راكشا بووم، له ته نيشتم چوكي دانه وه. به نه رمي پرسى: «ناوت؟ ناوت؟ پايت؟ شويني له دا يكيوونت؟ له كام له شكري؟..» چه ند پرسيا رتيكي له م با به ته... «زور به داخه وه بو

سهرت، هیوادارم چاکتر بیی نیستا له گه ل ئوتومبیله ئینگلیزییه که رهوانت دهکهم.»

- «زۆر باشم. سوپاست دهکهم.» ئەو نازارە ی کاپتن قسە ی لێ کرد دەستی پێکرد هەموو ئەو کارانەیان بەی بەرژووەندی و ناسیاوەتی بۆ کرد. پاش ماوەی ئوتومبیلی فریاگوزاری ئینگلیزی گەیشتە جێ. لەسەر دەستەبەرەکیان دانام. دەستەبەرەکیان تا ئاستی سکە ی ئوتومبیلە که بەرز کردەو، پاشان بۆ ژوورەو پالیان پیتوہ نام. دەستەبەرەکی تر لە تەنیشتمەوہ بوو، پیاویکی لەناو درێژکرا بوو. تەنیا لووتی دیار بوو، مۆمی دەچوو یوہ و شاشی لێ تەبەسترا بوو. زۆر بەزەحمەت هەناسە ی دەدا. چەند دەستەبەرەکی تریان بەرز کردەو، بۆ سەر سکەکانی سەرەوہیان پال نا. شوفیترە ئینگلیزە درێژەکە هات و فیتە بەدەوہ یەکی کرد و سەر یکی بەناوہوہ داگرت و گوتی: «بەھیواشی و لەسەر خۆ داژۆم، هیوادارم ناسوودە دەبن.» هەستم کرد مەکیئە که بەگێر کەوت. شوفیترە که سواری ئوتومبیلە که بوو، لەسەر کوشینە که ی پیتوہ و دانیش، هەندل برێکە که ی داگرت و پیتی خستە سەر کلاج. رویشت. بەکری درێژ بووم، لێ گەر ام با نازار سواری کۆلم بیت.

ئوتومبیلە که بەسەر هەوارزی کەوت، لەبەر قەلەبالغی رینگاکە لە رویشتن زۆر سست بوو. هەندێ جار دەوہ سستا، جار نا جاریش لە لۆفە یەک دەگەراییوہ دواوہ. لە پاشا بەخیرایییەکی زۆر سەرکەوت. هەستم کرد شتێ دلۆبە ی دەکرد، لەسەر تەوہ زۆر بەھیواشی و بەرێکی کەوتە خواروہ. پاشان بوو بەخوێ بانگی شوفیترە کەم کرد. ئوتومبیلە که ی راگرت، لە کولانکە ی پشت کوشینە که یوہ سەیری ناوہوہ ی کرد، گوتی: «چی بوو؟»

- «ئەو پیاوہ ی سەرەوہ ی من خۆینی بەر بووہ.»

- «لەسەری لوتکە که دەوور نین، بەتەنیا توانای هەلگرتنی دەستەبەرە کەم نییە. ناتوانم بیهێتمە دەروہ.»

ئوتومبیلە که ی بەئیش خستەوہ. خۆین بەردەوام بوو، لە تاریکیدا لە توانامدا نەبوو، بینیم خۆینە که لە کام شوینی مشەمائیە که ی سەرەوہ ی من دێ. هەولم دا بجمە لایەکی ترەو، تاوہ کو خۆینە کەم بەسەر دانەرژێ. لەو شوینە ی که کەوتە خواروہ هاتە ژێر کراسە کەمەوہ خۆینە که گەرم و لیچ بوو. سەرمام بووم و قاچەکانم نازاریان دام. نەخۆشی کردم. پاش ماوەی خۆینە که کەمتر بوو، بووہوہ دلۆپ دلۆپ، گوتیم لێ بوو و هەستم کرد مشەمائیە سەرەوہ دەجوولیتەوہ تا پیاوی ناو دەستەبەرە چوہوہ باوہشی ئارامی یەگجارییەوہ و ئۆقەرە گرت. کابرای ئینگلیزە که لە کولانکە کهوہ گوتی: «کابرا چۆنە؟ خەریکە دەگەینە جێ؟»

گوتم: «وا بزاتم تەواو بوو!»

دلۆبە خۆینەکان زۆر بەھیواشی کەوتنە خواروہ، دەتگوت چۆراوہ ی چلوورە ی خۆراوان. ژوورەوہ ی ئوتومبیلە که سارد بوو. لە رینگا شەویش رینگاکە هەموو هەواراز

بوو. لە بنکە ی پزیشکی سەر لووتکە کهوہ دەستەبەرەکیان داگرتە دەروہ یەکی تریان لە شوینی دانا.

ئیتەش لە رویشتن بەردەوام بووین.

10

لە قاوشی نەخۆشخانە ی مەیدانەوہ پیتیان گوتم پاش نیوہ روینی مێوانی دەبەوئ بیتە سەردانم. رۆژێکی گەرم بوو، ژوورە کەش مێشی گەلێ زۆر بوو. یاوہرە کەم کاغەزێکی بری و کردیە چەند تیلمی. تیلمەکانی لە دارێ بەست و مێش رەوێکی لێ دروست کرد تا مێش لێ پاس بکا. بینیم مێشەکان بەساییتە کهوہ نووسا بوون. کاتی لە پاسکردن وەستا و خەوی لێکەوت، دابەزین و هاتنە گیانم خۆم مێشەکانم لەخۆم پاس کرد. لە ئاخری بەهەردوو دەستم چاوہکانم داپۆشی و لێ کەوتە خەو. رۆژێکی زۆر گەرم بوو. کە واگاتام قاچەکانم وەخورشت کەوتبوون. یاوہرە کەم لەخەو کرد و، هەندێ ئای کانزای بەسەر لەفافە کەدا ریشاند. ئەمە وای لە جینگە کەم کرد فیتک و شیدار بی. نەخۆشە بەخەبەرەکان بەک بەقاوشە که قسەیان دەکرد. پاش نیوہ روینی کە ی کێ و بیدەنگ بوو. بۆیە بەیانی سێ برین پیتچ و دکتۆرێ لەسەر جینگە که ی هەلیان دەگرتین و بۆ ژووری تیمارکردنیان دەبردین تا جینگەکانمان ریتک بخەن و برینەکانمان لە ژووری تیمارکردن تیمار بکەن. گەشتەکانمان بۆ ژووری تیمارکردن گەشتیکی خۆش نەبوو. تا درەنگ نەمزانی کە جینگەکانمان بەهۆی پیاوانی وانەوہ ریتک خرا. یاوہرە کەم لەناو ریشاندن بووہوہ، جینگە کەم فیتک و دلگیر بوو، منیش ئەو شوینانەم پێ دەگۆت، لە بنی پیتەوہ، کە پیتوہیستیان بەخوراندن هەبوو تا بیان خورینێ، کە دکتۆرێ لەگەل رینالدی هاتە ژوورەوہ. زۆر بەگورجی بۆ لام هات. رینالری خۆی لەسەر قەرۆیلە کەم داھینایەوہ و ماچی کردم. دەستەوانە ی لەدەستی دا بوو.

- «ها، رۆلە، چۆنی؟ چۆن هەست دەکە ی؟ ئەوہم بۆ هیناوی.» قاپن کۆنیاک بوو. یاوہرە کەم کورسییەکی بۆ هینا لەسەری دانیشت. گوتی: «هەوالیکی خۆشیشم بۆ هیناوی. خەلات دەکرتی، دەیانەوئ مەدالیای زیوت پێ بدن، بەلام لەوانە یە ئەوان بتوانن تەنیا برۆتیببەکت بۆ وەرگرن.»

- «لەبەرچی؟»

- «چونکە برینە کەت دژوارە. گوتوویانە گەر بتوانی بەسەلمینی کە چ کاریکی پالەوانانەت نواندوہ، بەمەدالیای زیوی خەلات دەکرتی ئەگینا تەنیا بەمەدالیای برۆنزی خەلات دەکرتی. سەربەرە کەم بەتەواوی بۆ بگێرەوہ. چ پرووی دا. چ کاریکی پالەوانانەت کردوہ؟»

گوتم: «نەخیر، کاتی پەنیرمان دەخوارد بۆردوومان کراین.»

- «به راستی ده بی شتیکی پالنه وانانته کردین. له پیش یا له پاش برینداربوون. بهوردی بیر بکه وه؟»

- «نه خبیر، شتی وام نه کردووه.»

- «هیچ که سیکت به پشتی خۆت هه لئه گرتووه؟ گۆزدینی ده لئج تۆ چهند که سیکت به پشتی خۆت گواستۆته وه، به لام میجهری پزیشکی بنکه ی به کهم گوتی زۆر زهحه ته شتی وا بکا. ئەم قسه یه ش پیتۆستی به شایه دی و ساغ کردنه وه یه.»

- «هیچ که سیکم هه لئه گرتووه. نەم توانیوه بجوولیمه وه.»

رینالدی گوتی: «ئەم به گرینگ نییه»

- «دهسته وانه کانی له دهست کردنه وه.»

- «له و باوه ڤەم بتوانین مه دالبای زیویت بۆ وەرگرن، ئە ی ئه وه ت ڤه ت نه کردبووه که پیش برینداره کان تیمار بکرتی؟»

- «به لام زۆر له سه ری سوور نه بووم.»

- «ئه وه نده به سه. سه برکه چ برینی بریندار بووی. ته ماشای ئەم ڤه فتاره ئازایانه ت بکه. هه رده م داوای چوونه پیتشه وه ی به ره کانی جه نگت کردووه. سه ره ڤای ئه وه ش هیرشی ئەم دوا بییه سه رکه وتوو بووه.»

- «ئایا له ڤه رینه وه ی ڤو ڤاره که سه رکه وتوو بوون؟»

- «زۆر به سه ڤه وه... نزیکه ی هه زار دیلیان گرت. ئەم له به یان نامه ڤه سمیه که دا هاتووه. تۆ نه تخویندۆ ته وه؟»

- «نه خبیر.»

- «بۆتی ده هینم. سه رکه وتوو بوو.»

- «کاروبار چۆنه؟»

- «مه زنه، هه موومان زۆر مه زنین. هه موو که سی شانازیت پیتوه ده کا. وه ئیستا جا باوه ڤم پتی ده که ی، پیم بلتی. زیویسه که ش هه ر و ه ده گری. ده ی ده پیم بلتی هه موو شتی کم ده رباره ی برینداربوونت بۆ بگیره وه.»

تۆزی له قسه وه ستا بیرتیکی کرده وه، گوتی: «له وانیه مه دالبایتیکی ئینگلیزیش وەرگری. کارابیه کی ئینگلیز زمان له وی بووه. ده بی چاوم پتی بکه وی. ده بی تۆ هه لبرتی، ده بی شتیکی پتی بکرت. زۆر نازار ناکیشی؟ بخۆره وه. ئه ری هۆ یا وه! ڤۆ ته په دۆرکیش بیته. خۆزیا بندیبا که چیم کرد له لبردن س س مه تر له ریخۆله. ئیستا ش له هه موو کات پت باشتره. ئەم هه واله شایانی ئه وه یه له ڤۆژنامه ی (لاتیسیستا) بلاو بکرتیه وه. تۆ ڤه رچه قه ی ده که یه ت و بۆ (لاتیسیستا) ی ده نیرم. ڤۆژ له دوا ی ڤۆژ هه نگاوی چاکتر ده نیم ئە ی نه زانی هه ژار چۆن هه ست ده که ی؟ کوانی ئە وه ته په دۆرکیشه نه فره ت لیکراوه؟! تۆ زۆر ئازا و هینمی. خۆ له بیرم چوو تۆ نازار ده کیشی.»

دهسته وانه کانی له سه ر قه راغی چینگه کهم کوتا.

یاوه ره که گوتی: «ئه وه ته ته په دۆرکیشه که گه وره م.»

- «سه ری بوتله کۆنیا که هه لگره و په رداختی بیته ئەمه بخۆوه ڤۆله. سه ره هه ژاره که ت چۆنه؟ ته ماشای ڤاڤۆرتنه کهم کرد. شکستی نییه. ئە وه میجهره ی بنکه ی به کهم قه سابی به رازانه. گه ر من بووما یه، هه رگیز نازارم نه ده دی. من نازاری هه یچ که سی ناده م. ده زانم چۆن ئە نجامی ده ده م. هه موو ڤۆژی شتی فیر ده بم. که چاکتر و نه مرتر له جارن ئە نجامی ده ده م، نه زان. زۆر شله ژام که به سه ختی برینداری. فه رموو، ئە مه بخۆره وه ئە مه زۆر باشه! پا زده لبره ی تیتچووه! ده بی باش بی؛ نیشانه ی پیتج ئە هستیره یه! پاش ئە وه ی لیره ده ڤۆم، ده بی بچمه لای ئینگلیزه که ده بی مه دالبای ئینگلیزت پتی به خشی.»

- «چاک بزانه به م شتیه یه مه دالبایا نا به خشن.»

- «تۆ زۆر پتی فیزی، ئە فسهری په یوه ندی به ستن ده نیرم ئە وه ییش ئە وه کاته ده توانی ئینگلیزه که دلته رم کا.»

- «تۆ بارکلیت بی نیوه؟»

- «بۆ ئیه ی دینم. هه ر ئیستا ده ڤۆم بۆ ئیره ی دینم.»

گوتم: «مه ڤۆ. ئە ی ده نگو یاسی کۆزیزیا چیه یه؟ کچان چۆن؟»

- «هیچ کچی تیا نییه. وا بۆ دوو هه فته ده چن نه یان گۆڤیون. چیتر ناچم بۆ ئە وی، شه رمه زارییه. ئە وان کچ نین به لکو هاو ڤتی له میژینه ی شه ڤن.»

- «هه رگیز ناچیته کۆزیزیا؟»

- «ته نیا بۆ ئە وه ده چم تا بزانه هه یچی تازه هه یه. له وی ده وه ستم. هه موو له تۆ ده ڤرسن. شه رمه زارییه. ماوه یه کی زۆر له وی ده می نیته وه. تا ده بنه هاو ڤت.»

- «له وانیه کچان خۆیان نه یانه وی چیتر بۆ به ره کانی جه نگ بچن.»

- «نه خبیر، ئاره زووی چوونیا هه یه. کچیان زۆرن. ئە مه ته نیا کارگتیریه کی خراپه، ئە وان بۆ رابواردن، له ناو سه نگره کان، له دوا وه ی هیلنه کان له گه ل خۆیان ده یان هیلنه وه.»

- گوتم: «ئە ی رینالدی هه ژار تۆ به ته نیا له شه ڤ دای پتی ئە وه ی هه یچ کچی تازه ت له گه لا پتی.»

رینالدی پتیکی تر کۆنیاکی بۆ خۆی تیکرد.

- «باوه ڤ ناکه م ئە مه نازارت بدا. ڤۆله ئە مه وه رگره.»

کۆنیا که کهم خواره وه، هه موو هه ناومی گه رم کرده وه.

رینالدی پتیکی تری تیکرد، ئیستا هیمنتر ببووه وه. پتیکه که ی هه لگرت. گوتی:

«پیتیکی برینه پالئوانانکهت له چاوی مه دالبیا زیوهکهت: پیم بلن، رۆله، ئه ری کاتن ئه و ماوهیه زۆره له و ههوا گهرمه پالدهکهوی بیزار نابی؟»

- «هه ندی جار.»

- «به خه پالئم دانای. بتوانم بهم شتیهیه لیره پال بکهوم. له وانهیه شیت بم.»

- «جا خۆ شیتی.»

- «به و هه یوایه م بکه پیتتهوه. هه یج کهس نییه له شه ودا له مپبازی بکه پیتتهوه و بیته لام. کهس نییه فشه ی پتی بکه م، کهس نییه پارهی به قهرز لئ وهر بگرم، برای خوتنیم، هاو پتی ژووره که م نابینم. بۆچی خۆت بریندار کرد؟»

- «ده توانی گالته به قه شه بکه ی.»

- «ئه و قه شه یه. من گالته ی پتی ناکه م. به لکو کاپتن گالته ی پتی ده کا. من ئه م خۆش ده وئ. گهر قه شه مان بوئ، ههر ئه و قه شه یه مان هه یه. دیتته سه ر دانت. چاک به خۆکه و توه بیته لات.»

- «خۆشم ده وئ.»

- «ئاھ، ئه و م زانی وای بۆ ده چم که تۆ و ئه و له هه ندی شت لیک حالی ده بن، تۆش ده زانی.»

- «نه خیر، وانیه.»

- «به لئ، هه ندی جار و ده که م. له هه ندی که می شت و ده کو نهری په لی یه که می تیپی (ئان کۆنا).»

- «ئۆه، ده برۆ ئاو و ئاو بچی.»

پینالیدی هه ستایه سه ری. ده سته وانه کانی له ده ستی هه لکیشایه وه.

- «ئۆه، چه ز ده که م گالته ت له گه لا بکه م. نه زان، سه ره رای قه شه که ت و ده زگیرانه ئینگلیزه که ت، له راستیدا تۆ له بنه وه و ده کو خۆمی.»

- «نه خیر، من و ده کو تۆ نیم.»

- «به لئ ئیمه و ده کو یه کین. تۆ به راستی ئیتالی. هه موو گیانت گر و کلپه و دوو که له، به لام له دلته وه هه یجت نییه. ته نیا به و الوالت خۆت و انیشان ده دی ئه مریکی ئیمه براین و یه کتریمان خۆش ده وئ.»

گوتم: «له و کاته ی له وئ نیم، پیاوی باش به!»

- «خاتوو بارکلیت بۆ ره وانه ده که م. تۆ بیی من باشتر ده بی له گه ل ئه ودا. تۆ پاکتر و روو خۆشتری.»

- «ئۆه، ده برۆ ئاو و ئاو چی.»

- «بارکلی ره وانه ده که م. خوای ناسکی و ئه قبینی و سارد و سه ری. خوا یه

ئینگلیزه که ت. ئه ی خوا یه پیا و له گه ل ئافره تینکی و ده کو ئه مه چی ده کا. ته نیا په رستنی نه بی؟ ئافره تی ئینگلیزی له مه زیاتر چی بۆ باشه؟»

- «تۆ مرۆقتیکی که مته رخه م و زمان پیسی.»

- «چی؟»

- «که مته رخه م و زمان پیسی.»

- «تۆش... ده موچا و شه خته بر دووی.»

- «تۆ نه زانی ده به نگی.» هه ستم کرد ئه م و شانیه دو اوه کاری تی کر دووه. بۆیه به رده وام بووم و گوتم: «بی رۆشنییری، بی ئه زمونی، له بی ئه زمونیان ده به نگی»

- «به راست؟! من هه ندی شتت ده رباره ی ئافره ته چاکه کانت، خوا کانت پی ده لیم... ته نیا یه ک جیا وازی هه یه. له هه لگرتنی کچیک که هه رده م باش بووه و له گه ل ئافره تی. له گه ل کچ به ئازاره من هه ر ئه و نه دی لئ ده زانم.»

ده ستینکی به ده سته وانه که وه له جیگه م دا و گوتی:

- «تۆش هه رگیز نازانی ناخۆ کچ چه ز له م ئازاره ده کا یا خود نا؟»

- «توو ره مه به.»

- «توو ره نیم، من هه ر ئه و نه دت پی ده لیم، رۆله تا نه یه لئ تووشی گنچه ل بیت.»

- «ئایا ئه مه تا که جیا وازییه؟»

- «به لئ، به لام ملیزنی بی میشکی و ده کو تۆ ئه مه نازانی.»

- «ئه مه ش له چاکه ی خۆته.»

- «خۆ به ده مه قال ناییت، رۆله! زۆرم خۆش ده وئی. به لام بی میشک مه به.»

- «نه خیر، و ده کو تۆ ژیر ده بم!»

• «توو ره مه به. رۆله پیبکه نه. فری نۆش که، به راستی ده بی برۆم.»

- «تۆ هاو رتییه کی کۆنی چاک.»

- «ئیسستا بینیت له ژیره وه و ده کو یه کین. ئیمه برای کاتی شه رین. ماچم که خوا حافیز.»

- «تۆ په شیواوی.»

هه وای هه ناسه ی بۆ لام هات و گوتی: «نه خیر، من مرۆقتیکی زۆر به سۆزم. خوا حافیز دیمه وه سه ر دانت.»

هه ناسه که ی دوو رکه و ته وه.

- «ماچت ناکه م، گهر خۆت چه ز نه که ی. ده زگیرانه ئینگلیزه که ت بۆ ده نیرم. خوا حافیز رۆله! کۆنیا که که له ژیر قه ره و ئیله که یه. خوا یار بی چاک ده بیه وه.»

که وته ری و رۆیشت.

تاریک و لیلی ئیواره بوو که قه شه هات. شۆربای شتیوانیان هیتابوو، پاشان قاپه کانیان بردهوه. منیش راکشابووم سهیری ریزه قهره و پله کانه دهکرد. له په نجه ره وه سهیری چله پوپی ئه و داره م دهکرد که به کزه با ده شناپه وه. کزه با له په نجه ره وه هاته ژوره وه و ئیواره ی فیتکتتر بوو له جارن. میش به ساپسته وه بوون؛ له سه ره ئه و گلۆیه کاره با بیبانه وه بوون که به وایه ره وه شوپ بیو نه وه. گلۆیه کان ته نیا به شه و له و کاته ی یه کن به اتیا به ژوره وه یا خود یه کن به ئیشی هه ستا یا به پیده کران. ئه مه وای لی کردم هه ست به رۆژگاری گه نجایه تیم بکه م، که دنیا تاریک داده هات. پاش تاریک و روون ئه و جا له جیتی خۆت مابایته وه. ئه وه به وه ده چوو که هه ره له زوه وه پاش شتیوان له نپو جیگه که ت داندرا بچ. یا وه ره که به نپووان ریزی قهره و پله کان به ره و خوار هات و ئینجا وه ستا.

یه کیکی له گه لا بوو، قه شه ی هاو ریم بوو ئه وه ی له وئ وه ستا کورته بالا و ره ش تاله و په شوکا بوو. گوئی: «چۆنی؟»

هه ندئ گورزه شتی له سه ره زوی له نزیک قهره و پله که مه وه دانا.

گوتم: «زۆرباشم، باوکه.»

له سه ره ئه و کورسیبه دانیشته که بو رینالدی هیترا بوو. به شه پزه بیبه وه له په نجه ره که وه سهیری دهره وه ی کرد. شه که تیم له روویبه وه به دی کرد.

«ته نیا ده توانم ماوه به کی کورت بمیتمه وه کات دره نگه.»

«دره نگ نیبه. هاو ریکانمان چۆن؟»

به زه ره خه نه یی و ده نگیکی پر ماندوویی گوئی:

«هیتشتا هه ره قه شه مر جاری گه وه ریانم. سوپاس بوخوا گشتیان باشن.»

گوئی: «زۆر خوشحالم که ئیوه باشن، هیوادارم تووشی دهره سه ری و ئازار نه بن.»

زۆر ماندوو دیار بوو. هه رگیز ماندوو بوونم پیوه نه دیبوو...

«ئازاره که ی هیچ نه ماوه، هیچ.»

«جیگه که ت له نپو براده ران له سه ره خواندا دیاره.»

«خۆزیا له وئ بام. من هه رده م کاتی خوشم له گه ل قسه کانتان به سه ره برده وه.»

«که می شتم بو هیتاوی.»

گورزه کانی هه لگرت و گوئی:

«ئه مه کوله ی میش و مه گه زه. ئه وه ش بوتلی (قیرموئه). ئه ری خۆ تو حه ز له (قیرموئ) ده که ی؟ ئه مانه ش چه ند رۆژنامه به کی ئینگلیزین.»

گوتم: «تکایه بیانکه وه.»

هه وه سستی به م قسه یه هات و شته کانی کرده وه. کولله که م به ده سه ته وه گرت. ئه ویش بوتله (قیرموئه) که ی به رز کرده وه تا نیشانی بدا. پاشان له سه ره عه ردی، له نزیک قهره و پله که می، دانا. رۆژنامه یه کم به رز کرده وه، به که می سووراندن به لای روونکی گلۆیه کزه کاندان، که له په نجه ره که وه کزه روونکی به ده هاته ژوره وه، توانیم ناو نیشانه گه ورده کی (هه وانه کانی جیهان News of world) بخوینمه وه.

گوئی: «رۆژنامه کانی تر به وینه روونکرانه ته وه.»

«به خویندنه ویدان خوشحال ده بم. ئه مانه ت له کوئی ده سه تکه و تو وه؟»

«ناردومه له میستریبه وه بو م هاتوه. هی تریشم بو دی.»

«باوکه پیاو ته ی خۆته هاتوویت، پیکتی قیرموئ ناخۆته وه؟»

«سوپاست ده که م. بو خۆت بچ. بو تو م هیتاوه.»

«نه خیر، ده بی پیکتی هه ره بخۆیته وه.»

«باشه، که و ابو هی ترت بو دینم.»

«یا وه ره که دوو په رداخی هیتنا. سه ری بوتله که ی کرده وه. دوایی ته په دۆری سه ره بوتله که ی ده رکیشا. ده بوایه به شی دواوه ی ته په دۆره که بکه ویته ناو بوتله که وه. توانیم په شوکاوی له سیمایدا بخوینمه وه، به لام گوئی: «زۆر چاکه، زۆر گرینگ نیبه.»

«ئه مه پیکتی ساغ و سه لامه تی تو یه، باوکه.»

«ئه مه پیکتی چاکبو نه وه ی تو یه.»

پاشان په رداخه که ی به ده سه ته وه گرت ئیمه ش سهیری یه کتریمان ده کرد، هه ندئ جار قسه مان ده کرد و هاو ریتی گیانی به گیانی یه کتری بووین. به لام له م شه وه دا ئه مه زۆر ستم بوو.

«باوکه، چیته. ماندوو دیاری؟»

«گه رمایه.»

«نه خیر، به هاره، هه ست به بیزاری ده که م.»

«شه ر بیزاری کردووی؟»

«نه خیر، به لا رقم له شه ره.»

گوتم: «خۆ منیش پیتم خوش نیبه.»

سه ری خۆی له قاند و. له په نجه ره وه سهیری دهره وه ی کرد.

«گوئی مه ده ری. هیتشتا شه رت نه بیبیه. ئه بی مپووری. ده زانم تو برینداری»

«ئه مه تاکه رووداو یک بوو.»

«هه رچه نه ده تو برینداری به لام، ده توانم پیتم هیتشتا شه رت نه بیبیه. هه ره

چهنده خوشم نه مېښيوه. بهلام كه ميك ههستي پتېدهكه م.»

- «كاتې بريندار بووم، قسه مان له سهر شهري دهكرد، پاسيني قسه ي بؤ دهكردين.»

قهشه په رداخه كې دانا. بيري له شتيكي تر دهكردوه. گوتې:

- «دهياناسم، چونكه خوشم وهكو نه وانم.»

- «بيروباو ورت له گهل نه وان جياوازه.»

- «بهلام له راستيدا وهكو نه وانم.»

- «نه فسه ركان هيج نابين.»

- «هنديكيان دېښن. ههنديكي تريش زور ههستييارن و له نيمه ئاگادارتړن و خراپتر ههستي پتې دهكن.»

- «زوريان بيروباو وريان له گهل تو جيايه»

- «مهسه له نه پارهيه و نه روشن بيرييه، مهسه له شتي تره. نه گهر مهسه له پاره بې يا روشن بيري بې ههنديكي وهكو (پاسيني) چه ز ناكهن بن به نه فسه ر. منيش چه ز ناكهن بيم به نه فسه ر.»

- «پايه كهت نه فسه ر بيه، منيش نه فسه ر م.»

- «نه فسه ري به راستي نيم. خو تو ئيتاليش ني، تو كابر ايه كي بياني بهلام تو له نه فسه ر كان نزيك تري نه وهك له سه ر بازه كان.»

- «جا جياوازي چيه؟»

- «ناتوانم وا به ئاساني نه مه شې بكه مه وه. ههندي كهس هه شې هه لده كهن. له م ولا ته دا زور كهسي له م باه ته هه يه. ههنديكي تريش هه شې ناكهن.»

- «بهلام دهسته ي يه كه م هان بيان ددهن شهري بكه م.»

- «بهلن»

- «منيش هاندهرم.»

- «تو بياني. تو نيشتمان په روه ري.»

- «بوچي نه وه ي شهري گپ نه بې ده تواني شهري راگري؟»

- «نازانم.»

قهشه ديسان له نه چهره وه ته ماشاي دهره وه ي كرد. منيش ته ماشاي سيمام كرد.

- «تيا نه وان قهت پييان كراوه شهري راگرن؟»

- «نه وان بو نه وه ريك نه خراون شهري راگرن. ههركاتي خويان ريك خست نه وا

سه روكه كانيان دهيانفروشن.»

- «كه وابه به هيواي چ نه بين؟»

- «ههركيز نه مهسه له يه بې هيواي نيبه. بهلام ههندي جار هيوام ده بري. من هه ردهم

ههول ددهم به هيواي بريم. بهلام زور جار بو م نالوي.»

- «له وان يه كو تايي بې.»

- «منيش بهو هيوايه م.»

- «كه شهري كو تايي هات، چي ده كه ي؟»

- «گهر شهري ته واو بې ده گه ريمه وه، نه بروزي.»

له گهل ناوي نه بروزي يه كسه ر رووي گه شايه وه.

- «تيا نه بروزيت خوش ده وي؟»

- «بهلن، زورم خوش ده وي.»

- «كه وابه ده بې بو وينده ر بگه ريمه وه.»

- «زور كه يف خوش دهم گهر له وي بريم و خواپه رستي بكه م. خزمه تي تايينه كه م بكه م.»

- «ريزيش بگيريت، وا نيبه؟»

- «بهلن، ريزيشم بگرن، بو نا؟»

- «ريز نه گرتنت بې مانايه. ده بې ريزت بگرن؟»

- «نه مه گرينگ نيبه. له ولاتي نيمه ماناندا، وا تيگه يشتون كه مروفت ده بې خواي خويان خوش بو. دياريشه خواناسين گالته يه كي چه پهل نيبه.»

- «تيگه يشتم.»

ته ماشايه كي كردم و زرده خه نه يه كي هاتي.

- «تو تيده گه ي بهلام خوات خوش ناوي.»

- «نه خپر.»

پرسی: «ههركيز خوش ناوي؟»

- «جار وايه شوان ترسم له دل دهنيشين.»

- «پتويسته خوش بو.»

- «نه وهنده م خوش ناوي.»

- «بهلن، نه فبنداري. نه وه ي بؤت گپرامه وه له باره ي شه و ه كان خوشه ويستي نيبه. ته نيا سوز و نارده زوه. كاتي تو ده كه ويه خوشه ويستي يه وه ده بې شتي له پينا ويدا بكه ي

و قورباني بو بدا، خزمه تي بكا.»

- «من خوشم ناوي.»

- «بهلن، خوش ده وي. روژي دي، ده بي به نه فبندار، نه وكات به ختيار ده بي.»

«من بهختیارم، بهختیاریش بوومه.»

«ئهمه شتیکی تره، تو هیچ لهبارهی ئهمهوه نازانی تا بهختیار نهبی.»

«باشه هر کاتی بهختیار بووم پیت دهلیم بهختیارم.»

«زۆر مامهوه. زۆرم قسهکرد.» لهوهی وتمان نیگهران دیاربوو.

«نهخیر، نابێ برۆی. ئه ی رات دهبارهی خوڤه و یستی لهگهڵ ئافره تدا چیبه؟ ئه گه ئافره تیکم به راستی خوڤ بووی، ئه ویش هر وهک ئه وهیه؟»

«هیچ لهو بارهوه نازانم. چونکه هیچ ئافره تیکم خوڤ نهویستوه.»

«ئهی دایکت خوڤ نهویستوه؟»

«به لێ، ده بی دایکم خوڤ بووی.»

«تایا تو هه ردهم خوات خوڤ ویستوه؟»

«به لێ، هر له مندالییه وه.»

گوتم: «زۆر چاکه.»

هیچ شتیکی وام بو نه هات تا پیتی بلیم.

بۆیه گوتم: «کورپکی چاکه.»

«من کوری چاکم به لام بۆچی پیتم ده لێی، باوکه؟»

گوتم: «ئهمه مه سه له ی ره وشته.»

بزه یه کی هاتی. به دلێکی پر هیاوه لیبی پرسیم:

«ده بی برۆم هیچ نیشت پیم نییه؟»

«نه خیر، ته نها بۆ قسه.»

«سلاوت به هاو پیمان ده گه پینم.»

«سو یاس بۆ دیارییه جوانه کانت.»

«هیچ نییه.»

«سه رمان لێ بده وه.»

دهستی له دهستم دا: «باشه، خوا حافیز.»

گوتم: «به هیوا ی بینینه وه ت.»

گوتهی: «چا وو.»

زۆره وه ته واو تاریک ببوو. یا وه ره کهم که له به ردهم قه ریۆ له کهم دانیشتبوو. هه ستایه وه. له گه لێ چوه ده ره وه. زۆرم خوڤ ده ویست. به و هیوا یه بووم رۆژی بگه رپته وه ئه برۆزی. ژیا نیکی کوله مه رگی له نیو هه قاله کانی ده با ته سه ر، به لام به و په ری دلغرا وانییه وه وه ری ده گرت. ئه وه م به بی ر دا هات ناخۆ له شار ده کی خویدا مالی

ده بی چۆن بێ؟ پیتی گوتم: له (کاپرا کۆتا) له ناو چه مه که ی خواره وه ی شار دا ماسییه خاتو نه ی زۆر بوو. کاتی لا وان به ستیه ان^(۱) ده گوت، به شه و شمشال لیدان قه ده غه بوو. ته نیا شمشال قه ده غه بوو. لیم پرسی له به رچی؟ گوتهی: چونکه خرا په، شه وان کیژ و کال گوتیان له شمشال بیت. جوتیاره کان پیمان ده گوت: (دۆن) و هه رکاتی پیت گه بشتن کلا وه کانیان له سه ر ده کرده وه.

باوکی هه موو رۆژی ده چوه راو، له مالی جوتیاره کان وه ستا وه نانی خوار دو وه. ئه مه ش شه ره فیککی گه وه بو وه بۆ جوتیاره کان. رتگه یان به پیاوی بیانی نه دا وه له ناو چه ی ئه واندا را ووشکار بکا تا پسۆ له ی نه گیرانی نیشان نه دا بی. له ناو (گراند سوسا دیتالیا) ورچ هه بو وه، به لام ئه وی لیره وه دوور بوو.

(ئه کبولا) شارپکی خوڤه، شه وانی هاوینی فینکه و به هاری ئه برۆزی له هه موو ناو چه کانی تری ئیستالیا دا خوڤه. به لام ئه وه ی دلگر و به ردل بوو پایزه کی بوو که توانی بۆ را و بچیه ته ناو دارستانی شا به روو. بالنده ش هه موو چاک قه له و بوون، چونکه له سه ر وشیه تریاندا ده ژیان. پتیوستی نه ده کرد پیا و خو رکی خو ی له گه ل خو ی بیا چونکه جوتیاره کان به وه ده نازین ئه گه ر له مالی ئه وان نانت له گه لیان بخوار دبا یه. پاش ما وه بی چا وه کانم چوونه خه و.

12

قاوشیکی درێژ بوو. په نجه ره کانی له لای راسته وه بوون. له بنه بانیه وه ده رگای هه بوو، بۆ ژووری تیمار کردن ده چوو. ئه و ریزه ی که قه ره وی له که می تیا بوو ده پروانییه په نجه ره کانه وه ریزه قه ره وی له که ی تریش، که له ژیر په نجه ره کانه وه بوو، به رام سه ر دیواره که وه بوو، ئه گه ر له سه ر ته نیشتی چه په لێ پاکشایای ده تتوانی ده رگای ژووری تیمار کردن بیینی. ده رگایه کی تریش له لایه که ی تره وه هه بوو. تاک تاکه خه لکی پیدای ده ها ته ژووره وه. ئه گه ر نه خوڤه له سه ره مرگ بووا یه به په رده بی ده وریان ده دا و له وانی دا بریان ده کرد تا که سی له سه ره مرگدا نه بیینی. به لام پۆتینی دکتۆر و برین پیچه کان له دامیته ی په رده که وه دیار بوون. هه ندی جار دوا به دوا ی ئه مه پسته پستی پیدای ده بوو. پاشان قه شه له پشت په رده که وه ده ها ته ده ره وه ته رمی مردو وه که یان هه لده گرت و به په تۆ دا یان ده پۆشی، به ناو قاوشه که به نیتوانی دوو ریزه نه خوڤه کان تیه پر ده بوون. پاشان یه کی په رده که ی ده پیتچایه وه و ده بی رده ده ره وه. ئه وی به یانی میچه ری لیتیرسراوی قاوشه که لیبی پرسیم که ناخۆ توانای ئه وه م هه یه سه بی سه فه ر بکه م. گوتم: به لێ ده توانم. گوتهی که وای سبه یی زوو ره وانه ت ده کن. هه رو هه گوتهی: وا چاکه به ر له وه ی گه رما دا بی سه فه ر بکه ی. کاتی له سه ر قه ره وی له که ته وه به رزیان ده کرده وه. بۆ

(۱) بهسته: Serende

ژووری تیمارکردنیان دهردی ده توانی له په نجه رکه وه ته ماشای دهره وه بکه ی و گۆره تازه دروستکراوه کانی ناو باخچه که ی بیینی.

سه ربازی له بهر دهرگای باخچه که دانیشتبوو خه ریکی دروستکردنی خاچ بوو. به بویه شه ناو و پایه و په لای سه ربازه به خاک سپاردراوه کانی ناو باخچه که ی له سه ر گۆره کانیان دهنووسی. ئەم سه ربازه هه ندی ئیشیشی بۆ قاوشه که ده کرد. له کاتی بی ئیشیدا چه خماخیکی له قه وانی به تالی فیشه کی جو ره تفه نگیکه نه مساوی بۆ دروست کرد. پزیشکه کانی نه خو شخانه که پیاوی چاک بوون. له کاره کانیان چا پووک بوون. به حه زه تی ئەوه بوون هه رچی زووه ره وانی نه خو شخانه ی (میلانۆ) م بکه ن چونکه له وئ ئامیری تیشکه (ئیکس) ی با شتر هه یه. پاش نه شته رگه ری سوود له چاره ی مه کینه یی و هه رده گرم. خو شم هه زم ده کرد. بچمه میلانۆ. ده یانویست ئیمه و هه درنێن و ره وانه ی دوورترین جیگامان بکه ن. چونکه گه ر هیرشی بکرا بیه پیوستیان به م هه موو قه رو ئیلانه ده بوو. له و شه وای بهر له وای نه خو شخانه به جی بیلۆم. رینالدی و مینجهری خو مان هاتنه لام و پیاوی راگه یاندم ده بی بچمه نه خو شخانه یه کی ئەم ریکی که به م دواییه له میلانۆ دا مه زراوه و هه ندی له یه که کانی فریاگوزاری ئەم ریکی بۆ ئەو ئ ره وانه کراون. ئەم نه خو شخانه یه چاره سه ری ئەوان و ئەو ئەم ریکی یانه ده کا که له خه مه تی سوپای ئیتالین. ئەم ریکی یه کی زۆر له ریزی خاچی سووربوون. ئەم ریکا ش دژی ئەلمانیا شه ری راگه یاند، نه ک نه مسا. ئیتالیه کان سوور ده یانزانی که ئەم ریکا دژی نه مسا شه ری را ده گه یه نئ. بویه له خه می ئەو ئەم ریکی یانه دا بوون که ده هاتنه ئیتالیا، هه رچه نه ده له خاچی سووریش دابن. لیبیان پرسیم ناخۆ به مه زنده ی من (ولسن) ی سه رۆکی ئەم ریکی شه ری دژی نه مسا را ده گه یه نئ. منیش له وه لامدا گوتم ئەمه مه سه له ی رۆژگار. ئەم ده زانی چیمان له گه ل نه مسا بووه تا دژی بوه ستین، به لام زۆر لۆژیکی بوو، دژی نه مسا شه ری را بگه یه نئ.

له وه لامدا گوتم: جیگای گومانه (تورکیاش) (۱).

من گوتم، بالنده ی خو مانیه یه. به لام ئەم نوکته به م زۆر به خرابی گۆریه ئیتالیا ئەوانیش که و تنه گومان و سه رسو رمانه وه وا تیکه ی شتن گوتومه «به لئ» به نا چاری گوتم: به لئ دژی تورکیاش شه ری را ده گه یه نئ. دژ به بولغار یاش؟ ئیمه چه ند پیکیک براندیمان خوار دبووه. گوتم، به لئ، به خودا دژی بولغار یاش شه ری ده که ی، دژی ژاپونیش. به لام ئەوان گوتم ژاپون ها و په یمانیکی به ریتانیا یه بویه ناتوانین پشت به ئینگلیزی نه فره تی (۲) به ستین. گوتم ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی). پرسیم (هاوایی) که و تۆته کو توه؟

(۱) وشه ی تورکیا Turkey به زمانی ئینگلیزی قه له مونه قسه که مبه به سستی قه مه له مونه که چی ئەوانی تر به تورکیای تیده گه ن.

(۲) نه فره تی له جیاتی (bloody) به کارهاتوه به مانای خو ئیناوی دئ.

گوتمیان له دهریالوشی هیمن دایه بۆچی ژاپونیه کان چاویان پرپوه ته (هاوایی)؟ له راستیدا چاویان نه پرپوه ته (هاوایی) به لکو ئەمه ته نیا قسه یه. ژاپونیه کان گه لیکه بچووکن. شه ی دای خوار دهنه وه و سه مان. مینجهر گوتم: وه کو فه ره نسویه کان. (نپس) و (ساقوای) له فه ره نسویه کان و هه رده گرین. رینالدی گوتم: هه روه ها (کورسیکا) و (ئه دیار تیکی) که ناری و هه رده گرینه وه. مینجهر گوتم: ئیتالیا ش مه زنا یه تی رۆما و هه رده گریته وه. گوتم هه ز له رۆما ناکه م. گه رم و پر کیتچه. مینجهر گوتم: تۆ هه ز له رۆما ناکه ی. به لئ رۆما م خو ش ده وئ. رۆما دایکی جیهانه. هه رگیز (رمولوس) شیرده ری (تیهه ر) له یاد ناکه م. چی؟ هه یچ نا. لئی گه رئ با بچینه رۆما با هه ر ئیمشه و بچینه رۆما و نه گه یه نه وه. رۆما شار تیکی خو شه. مینجهر گوتم: گوتم رۆما دایک و باوکی جیهانه. رینالدی گوتم: رۆما مینینه یه بویه ناکرئ بیه نه باوکی جیهان. که وای بواک کیتیه. گیانی پیرۆزی قودس؟ کفری مه که. کفرم نه کردووه. ده مه وئ بزانه م. تۆ سه ر خو شی رۆله. کئ سه ر خو شی کردووم؟ مینجهر گوتم، من سه ر خو شم کردووی چونکه تۆم خو ش ده وئ. ئەم ریکا ش هاتو ته ناو شه ره وه. گوتم: تا ده سکی شم شیره وه. رینالدی گوتم، تۆ به یانی ئیره به جی دپلئ. گوتم، به ره و رۆما. مینجهر گوتم: نه خیر، به ره و میلانۆ. میلانۆ. بۆ کۆشکی کریستالی به ره و کۆقا بۆ (کامپری) بۆ (باقی) بۆ (گالیریا) تۆ کور تیکی به به ختی. گوتم: بۆ (گران ئیتالیا) بۆ ئەو شو ئینه ی که (جو رج) ی تیا به و پاره ی لئ و هه رده گرم. رینالدی گوتم، بۆ (سکالا)، تۆ ده چیته (سکالا).

گوتم: هه موو شه وئ. مینجهر گوتم، پیت ناکرئ هه موو شه وئ رووی تی بکه ی. گوتم. بلیت زۆر گرانه ده بی چه ک له بانقه وه له سه ر حیسابی با پیره م ده ریکه م. چی؟ چه کی دارایی. یان ده بی بیدات یا ده بی بچم بۆ زیندان. (مستهر کونیکه ام) ئەم کاره له بانق ئەجام ده دا. به چه کی دارایی ده ژیم. جا نازانه م با پیره کوره زای نیشتمان په ره ری خو ی تووشی به ندیخانه ده کات که له ئیتالیا خو ی به کو شت ده دا. تا ئیتالیا سه ره به ست بژی؟ رینالدی گوتم؛ هه ر بژی (گاریبالدی) ئەم ریکی. گوتم، بژی چه کی دارایی.

مینجهر گوتم: ده بی بیده نگ بین. چه ند جاره دا ومان لئ ده که ن بیده نگ بین. فریدریکۆ، ئایا تۆ به یانی ئو غر ده که ی؟ رینالدی گوتم: «وا پیت ده لیم، ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی. ده چیته لای سه سته ره جوانه کان. نه ک نه خو شه وانه ریشداره کانی نه خو شخانه ی مه یدان. مینجهر گوتم: به لئ، به لئ، ده زانه م ئەو ده چیته نه خو شخانه ی ئەم ریکی گوتم، گوئ ناده مه ریشه کانیان، هه ر که سه ی ده یه وئ ریش دابنئ با بۆ خو ی دابنئ. بۆچی تۆش ریش دانائیتی، مینجهر؟ ناچیته ناو ده مامکی گازه وه. به لئ ده چیته ناو ده مامکه وه. هه موو شتئ ده چیته ناو ده مامکی گاز و جیگه ی ده یسته وه. له ناو ده مامکی گازدا رشا و مه ته وه. رینالدی گوتم، ده نگت ئەوه نده به رز مه که وه. نه زان. هه موومان ده زانین تۆ له به ره ی شه ری بووی. ئەی کوری چاک، ئەی من چی بکه م گه ر ئیوه پرۆن؟ مینجهر گوتم، ده بی برۆین مه سه له که بۆته شتیکی سۆزی.

گوئی بگره، مژدهت دهمین. کچه ئینگلیزه که خو. تو دیناسی؟ ئه و کچه ئینگلیزه که هه موو شه و ده چوپوه نه خووشخانه بو دینتی. ده چیتته نه خووشخانهی (میلانو). له گه له هه موو شه و ده چیتته نه خووشخانهی ئه مریکی. هیتشتا سسته ریان له ئه مریکاوه بو نه هاتوه. من ئه مریۆ له گه له بهر پیره بهر که قسه م کرد. لیره له بهر هوه ئافره تیان گه له زۆره هه ندیکیان ده گه پیننه وه داوه. چۆنی تینده گه ی رۆله؟ زۆرباشه، به له؟ تو بو خووت ده چی له شارێکی گه وه له گه له کچه ئینگلیزه که دا ده ئی، له وئ له باوه شت ده گری. بوچی من بریندار نابم؟ گوتم، له وانه به رۆژی دئ بریندار بی. میجره گوتی، ده بی برۆین، ده خوینه وه دنگه دنگه په یدا ده که یین، فریدریکو بیزار ده که یین. مه رۆن، توخوا، مه رۆن. ده بی برۆین، خوا حافیز به خت یارت بی. چاوو، چاوو، چاوو. زوو وه ره وه. رینالدی ماچی کردم بۆنی (لینزۆل) ت لئ دئ خواحافیز، رۆله. خواحافیز.

زۆر شتی تریش. میجره، دهستی له شانم دا. له سه ر په نجه چوونه ده ره وه. هه ستم کرد زۆر مه ستم، به لام خه وتم. رۆژی دوا بی به ره و میلانو به ریکه وتین. له پاش چل و هه شت سه عات گه یشتینه میلانو. گه شتیکی ناخۆش بوو. ماوه به کی زۆر له رینگاوه لامان ده دا. له نزیك (میستر) ماینه وه منداله کان سه یریان ده کردین مندالێکی بچوو کم راسپارد. بوتلێک کۆنیاکم بۆ بیتی. به لام به دهستی به تال گه رایه وه گوتی، ته نیا (گراپا) ده سته که وئ. داوام لئ کرد بۆم بیتی. کاتئ گه رایه وه گراپا بۆ هینام. ئه و پاره خورده یه ی ما بووه دامه ئه و. خوژم و پیاوه که ی ته نیشتم خوژمان مه ست کرد تا له (فیسبیزا) تپه پین. خه وتم. کاتئ خه به رم بووه زۆر ریشامه وه. ریشانه وه م هه یچ گیروگرتی په یدا نه کرد، چونکه پیاوه که ی ئه و به ر به ر له من زۆر جار ریشا بووه وه. پاش ئه وه چیتتر نه مستوانی به رگه ی تینوویه تی بگرم. بۆیه کاتئ شه مه نده فهر وه ستا له ده ره وه ی (فیرونا) بانگی سه رباژێکم کرد، له نزیك شه مه نده فهره که وه پیاسه ی ده کرد، ئاوی بۆ هینام. (جورجینی) م خه به ر کرده وه، ئه ویش سه رخۆش بوو. هه ندئ ئاوم دا بی. داوای کرد هه ندئ ئاوه که مه سه ر شانی، تا وام کرد، که وته وه خه و. سه رباژه که ئه و (پینسه ی) رده ت کرده وه که دامئ تا پرته قالیکم بۆ پین بکری. پرته قالیکی خرپنی بۆ هینام، مژیم و ناوه که یشم فریدا. سه رباژه که له به رده م فارگۆنێک ها توچۆی ده کرد. پاش ماوه ی شه مه نده فهر له رپیه وه و دهستی به رۆیشتن کرد.

کتیبی دوهم

13

رۆژی پاشی له گه له گه ردی به یانیدا گه یشتینه میلانو. له گۆره پانی بارگه داگرتندا ئیمه یان له شه مه نده فهره که هینایه ده ره وه. ئوتومبیلیکی فریاگوزاری بۆ نه خووشخانه ی ئه مریکی بردم. له به ر پالگه وتم له ناو ده سته به ری ئوتومبیلکه که نه مستوانی بزائم به کام به شی شاره وه تپه به رپین، به لام کاتئ ده سته به ره که یان داگرتنه خواره وه چاوم به بازا رپک و مه یخانه یه کی کراوه که وت. کچه به ر ده رگای مه یخانه که ی ده ماشه شه قامه که یان ئاو ریشین ده کرد. بۆنی به یانیه کی زووی لئ ده هات. ده سته به ره که یان دانا و چوونه ژو ره وه. ده رگه وانئ له گه لیان ها ته ده ره وه. سمیلێکی بۆری هه بوو و کلاویکی ده رگه وانانی له سه ر کردبوو و کراسیکی قۆلدار ی له به رابوو. ده سته به ره که نه ده چوو نه ناو به رزکه ره که وه ئه وانیش له سه ر ئه وه ی دام بگرن و به به رزکه ره که سه رم بخه ن یاخود به ده سته به ره که وه هه لمبگرن و به پیتلکه کان سه رم بخه ن؛ مشتومریان بوو. خوژم گویم لیتیان گرتبوو باسی ئه و شته یان ده کرد. له دوا ییدا بریاریان له سه ر به رزکه ره که دا. منیان به ده سته به ره که وه به رزکرده وه. گوتم: «له سه رخۆ، به نه رمی هه لمگرن.» ناو به رزکه ره که قه له با لئ بوو. وه قاچم ژانه کی توندی گرت چونکه نووشتا بووه وه. گوتم: «قاچه کانم درێژکه ن...»

- «ناتوانین، گه وره م جیگا نییه.»

ئه وه ی ئه مه ی گوت دهستی تئ وه رینا بووم، منیش ده ستم له ملی ئه و کردبوو. هه وای هه ناسه ی بۆنی کانه یه کی تیکه له به سییر و مه ی سووربوو به سه ر کولما دا ده کرد. پیاوه کی تر گوتی: «به زه بیته پئ بیته وه.»

- «دایک سۆزانی، کئ به زه بی پئ نایه ته وه.» ئه وه ی قاچمی گرتبوو دووباره گوتی: «ده لیم به زه بیته پئ بیته وه.» ده رگای به رزکه ره که داخرا. پاشان ده رگا که ی ناوه وه داخرا. ده رگه وانیش دوگمه ی نه مۆمی چواره می داگرت. ده رگه وان دلته نگ دیاربوو، به به رزکه ره که له سه رخۆ به رزبووه وه. له پیاوه سییر خوار دووه که م پرسی: «ئایا باری به رزکه ره که قورسه؟»

گوتی: «ئه وه نده هه ر هه یچ نییه.»

ده مریچاوی ئاره قه ی لئ ده رژا و مری لئ ده هات. به رزکه ره که سه ره له به ر به رز بووه وه و هه لوتیستیکی کرد. ئه و پیاوه ی قاچمی گرتبوو ده رگا که ی کرده وه، چوو ده ره وه. گه یشتینه بالکۆنه که. ژماره ی ده رگای ده سک تووجینی تبا بوو. ئه و پیاوه ی پتی گرتبوو پللی به دوگمه ی و هئا زه نگ لیتی دا. ئیمه له پشت ده رگا وه گویمان له زرینگه ی زه نگه که بوو. به لام که س نه هات. دوا بی ده رگه وانه که به پیتلکه وه چوو سه ره وه.

دهسته بهره هه لگره کان گوتیان: «دهبئ له کوئی بن؟»

دهرگه وانه که: «نازانم، له خواره وه دهخه ون.»

– «یه کئی بدۆزه وه.»

– «دهرگه وانه که زهنگی لیدا، پاشان له دهرگای دا، دواپیی دهرگاکه ی کرده وه، چوه ژووره وه. کاتئ گه رایه وه ژنیککی به ساللاچووی چاویلکه له چاوی له گه لا هات. پرچی په رشویلاو بوو بوو، نیوهی به سهر شان و ملی بلاو ببۆه. جلی سسته رانی له بهرابوو.

ژنه که گوتی: «تیناگه م، ئیتالی تیناگه م.»

گوتم «ئینگلیزی دهزانم. دهیانه وئ له شویتیکم دابنئین.»

– «هیچ ژوروی له ژوره کان ریک نه خراون، چاوه پروانی هاتنی هیچ نه خوشیک نه کراوه» سسته ره که پرچی بادا و به چاویکی کورت بینیبه وه ته ماشای کردم.

– «ژورویکیان نیشان بده. تا بتوانن تبای دامنئین.»

– «ناتوانم، هاتنی هیچ نه خوشیکمان چاوه پروان نه کردوه. ئیستا ناتوانم له هیچ ژورویکت دابنئیم.»

گوتم: «هه ژوروی بی.»

پاشان به ئیتالی به دهرگه وانم گوت: «ژورویکی چۆلم بۆ بدۆزه وه.»

دهرگه وان: «هه موو ژوره کان چۆلن. تۆ یه کهم نه خوشی هاتو بیته ئیره.»

– «دهرگه وان کلاوه که به دهسته وه گرت، سه بریکی سسته ره پیره که ی کرد.

– «بۆ خاتری مه سیح، له ژورویکم دابنئین.» تا دههات نازاری قاچم زباتر ده بوو، به تاییه تی کاتئ نووشتا یه وه. ده متوانی هه ست به و ژانه بکه م که به ناو ئیسقانه کانم دههاتن و دهچون. کابرای دهرگه وان چوه دهره وه. سسته ریش به پرچی بۆریبه وه به دوا ی کهوت و به په له ش گه رایه وه.

دهرگه وان گوتی: «به دوام وهرن.»

هه لیان گرتم به ناو پارهییک بۆ ژورویکی په نجه ره داخراویان بردم. ژوره که بۆنی که لویه لی تازی لی دههات. قهره وێله بهک و دۆلا بیکی گه وه و ئاوتینه یکی تبا بوو. له سه ر قهره وێله که دریتی کردم. ئافره ته که گوتی: «ناتوانم چه رچه فی به سه ر دادم، چه رچه فه کان له ناو دۆلاب کلیل دراون.»

خۆم له ئافره ته که نه گه یاند و به کابرای دهرگه وانم گوت: «پاره له ناو گیرفانه م، گیرفانی ناوه.» دهرگه وان پاره که می دهره ئینا. دوو دهسته به ره هه لگره کان له نزیک قهره وێله که م وه ستا بوون، کلاوه کانیا ن به دهسته وه گرتبوو.

– «هه ره که ی پینج لیره یان بدئ، پینجیش بۆ خۆت، راپۆرته کانیش له ناو گیرفانه که ی ترم دایه، ده توانی بیانده یه سسته ره که.» دهسته به ره هه لگره کان سلاویان بۆ

کردم و سوپاسیان کردم. منیش وه لامم دانه وه و گوتم: «خواحافیز، زۆر سوپاس.»

دوو باره سلاویان کرده وه و چونه دهره وه. به سسته ره که م گوت: «ئه م راپۆرتانه بار و جۆری نه خوشیه که م و ئه و داوده رمانانه ی به کارم هیناون، دیار ده که ن.»

سسته ره که وه ری گرت، کردیبه وه، به چاویلکه که یه وه چاویکی پی خشانده. سی راپۆرتی لوولدر او بوون گوتی:

– «نازانم چی بکه م، ناتوانم ئیتالی بخوینمه وه به بی فه رمانی دکتۆر ناتوانم هیچ بکه م.»

سسته ره که دهستی به گریان کرد و خسته یه گیرفانی به رکۆشه که ی خۆیه وه. به چاوی پر له گریانه وه، لپی پرسیم: «ئایا تۆ ئه مریکی؟»

– «به ئی، به لام گه ر زحمه ت نه بی راپۆرته کان له سه ر مبه زه که ی نزیک قهره وێله که وه دانئ.»

دنیا تاریک و فینک بوو. کاتئ له سه ر قهره وێله که راکشایوم ئاوتینه یه کی گه وره م له لایه کی تری ژوره که وه بینی. تیشکیکی به ر په چ ده کرده وه به لام نه مده زانی ئه و تیشکه چیبه. کابرای دهرگه وان له نزیک قهره وێله که وه وه ستا بوو، پیاویکی رووخۆش و میهره یان بوو.

پیم گوت: «ده توانی برۆی.»

دواپی به سسته ره که شم گوت: «تۆش ده توانی برۆی.» به لام لیم پرسی: «ناوت چیبه؟»

– «مسز وۆکه ر.»

– «مسز وۆکه ر ده توانی برۆی، منیش دهخه وم.» به ته نیا له ژوره که بووم. ژوره که فینک بوو و وه کو نه خوشخانه به بۆن نه بوو. دۆشه که کان له قهره وێله که نه وه قایم کرابوون. زۆر خۆش بوون. بی جووله راکشام، به زه حمه تیش هه ناسه م دا، که هه ستم کرد نازاری قاچم که م بۆته وه فه رامۆشیه کم هاته به ر. ویستم ئا و بخۆمه وه دوگمه ی زهنگه که م دۆزیه وه. به گوریستی له نزیک قهره وێله که وه به سترابوه وه. زهنگم لیدا، به لام که س به ده نگمه وه نه هات، بۆیه لی که و تمه خه و. کاتئ خه به رم بووه چاویکم به ده ورو به ری خۆمدا گیرا، تیشکی خۆر له په نجه ره که نه وه هاتبووه ژوره وه. دۆلا بیکی گه وه و دیواری رووت و دوو کورسیم بینی، قاچه کانم به شاشی پیس پیچرابوون و راست له ناو نوین چه فی بوون. منیش به ناگاداریبه وه دم جوولانده وه. تینووم بوو خۆم گه یانده زهنگه که پلم به دوگمه وه نا گویم له دهنگی بوونه وهی دهرگا بوو. ته ماشام کرد سسته ری بوو، جوان و جاحیل. گوتم: «به یانی باش.»

له قهره وێله که م نزیک بووه وه و گوتی: «به یانی باش.»

گوتی: «پیمان نه کرا دکتۆر پینن. چوه ته دهریاچه ی کۆمۆ که س نه یزانیوه نه خوش

دیته ئیره. هه‌رچۆنی بی چ خبیره؟»

«من بریندارم، برینه‌که‌م له لاق و پیمه‌وه‌یه سه‌ریشم نازاری پینگه‌بیه.»

«ناوت چیه؟»

«هینری، فریدریک هینری.»

«پیم ده‌کرێ بشۆم، به‌لام بۆ مه‌سه‌له‌ی تیمارکردن هه‌یچمان له‌ده‌ستدا نییه، تا دکتۆر نه‌بین.»

«خانم بارکلی لیره‌یه؟»

«نه‌خیر، هه‌یچ که‌سی به‌م ناوه‌ لیره‌ نییه.»

«ئهو ئافره‌ته‌ که‌ی بوو که‌ منیان هه‌ینایه‌ ئیره، ده‌ستی به‌گریان کرد؟» سسته‌ره‌که‌ پیکه‌نی و گوتی: «ئهو مه‌سه‌سز وۆکه‌ر بوو، ئیشکگری شه‌و بوو، که‌ تۆیان هه‌ینا ئهو خه‌وتبوو. چاوه‌روانی هاتنی هه‌یچ نه‌خۆشیکه‌ی نه‌ده‌کرد.»

کاتێ قسه‌مان ده‌کرد جله‌کافی له‌به‌رکردنه‌وه‌ له‌ شاشه‌کان بترازێ ئهو‌ی قوماش بی له‌به‌رم نه‌ما. زۆر به‌نه‌رمی و ژیرانه‌ شوشتمی. هه‌ستم کرد ئه‌م شوشتنه‌ به‌که‌لک بوو. سه‌ریشم شاشی لی به‌سترا‌بوو. ده‌ورویه‌ری شاشه‌که‌ی سه‌ریشمی هه‌موو شوست.

«له‌کوێ بریندار بووی؟»

«له‌ (ئۆسۆنزی) باکووری (پلافا).»

«که‌وتۆته‌ کوێه‌؟»

«باکووری گۆریزا.»

هه‌ستم کرد ناوی ئه‌م شوینانه، لای ئهو هه‌یچ مانا نابه‌خشی.

«نازاریان زۆره‌؟»

«نه‌خیر، ئیستا زۆر نییه.»

سسته‌ره‌که‌ گه‌رمی پیتی خسته‌ ناو ده‌م گوتم:

«ئینتالییه‌کان گه‌رمی پیتو له‌بن هه‌نگل داده‌تین.»

«قسه‌ مه‌که‌.»

که‌ گه‌رمی پیتو‌که‌ی له‌ده‌م ده‌ره‌ینا. رای وه‌شاند. پله‌که‌ی خۆتنده‌وه‌.

«پله‌ی گه‌رمی چه‌نده‌؟»

«پیتویست نا‌کا تۆ بزانی!»

«پیم بلێ چه‌نده‌؟»

«زۆر ئاساییه‌.»

«هه‌رگیز تام نه‌هاتیت، قاچه‌کانیشم پرن له‌ کۆنه‌ ئاسن.»

«مه‌به‌ستت چیه‌؟»

«پری ته‌له‌زمی تۆپ و سه‌نگه‌ر و کۆنه‌ برغی و سه‌رینگی قه‌ره‌وتله‌ و شتی تره‌.»
سسته‌ره‌که‌ سه‌ری خۆی له‌قاند و بزده‌یه‌کی هاتی.

«ئه‌گه‌ر قاچه‌کانت هه‌ر ته‌نیکه‌ی لایه‌دیان تیا‌با. ئه‌وا هه‌ویان ده‌کرد و تات ده‌هاتی.»

«زۆر چاکه‌ پاشان ده‌بینی چ عه‌شاماتیکی لی دیته‌ ده‌ره‌وه‌.»

چوو ده‌ره‌وه‌. دوا‌یی له‌گه‌ل سسته‌ره‌ پیره‌که‌ی به‌یانی زوو، گه‌رایه‌وه‌. پیکه‌وه‌ جیگه‌که‌میان ریکخست، منیش هه‌ر له‌سه‌ر جیگه‌م بووم. ئه‌م جو‌ره‌ ئیشه‌ لای من تازه‌ بوو جیگه‌ی سه‌رسورمان بوو.

«کێ لیب‌رسا‌وی ئیره‌یه‌؟»

«خانم فان کامپن.»

«ئیره‌ چه‌ند سسته‌ری لیب‌یه‌؟»

«ته‌نیا دوو.»

«هی تر نایین؟»

«هه‌ندیکی تر دین.»

«که‌ی ده‌گه‌نه‌ ئیره‌؟»

«نازانم، زۆر به‌پرسباری. له‌ مرۆقتیکی ئاسایی نه‌خۆش پتر پرسبار ده‌که‌ی.»

«من نه‌خۆش نیم، بریندارم.» له‌ ریکخستنی جیگه‌که‌م ته‌واو بوون. منیش له‌سه‌ر قه‌ره‌وتله‌که‌وه‌ لیب‌ی راکشایوم، چه‌رچه‌فی له‌ بنم و یه‌کی تریش له‌سه‌ره‌وه‌. خانم وۆکه‌ر چوو ده‌ره‌وه‌، دوا‌یی گه‌رایه‌وه‌ کراسی بیجامه‌ی بۆ هه‌ینام. کردیانه‌ به‌رم. هه‌ستم کرد زۆر پاک و پۆشته‌م. گوتم: «ئیتوه‌ زۆر باشن له‌گه‌لم، ده‌توانم په‌رداخ‌ێ ئاو بخۆمه‌وه‌؟» ئهو سسته‌ره‌ی ناوی گاج بوو پیکه‌نیکه‌ی بی مانای گرت.

«به‌لێ، ده‌توانی، دوا‌یش ده‌توانی به‌رچایی بخۆی.»

«من به‌رچایم نا‌ی. ئاخۆ ده‌توانم دا‌وا‌ی کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌کان بکه‌م.» رووناکی له‌ ژووره‌وه‌ کز بوو، کاتێ په‌نجه‌ره‌کان کرانه‌وه‌ ژووره‌که‌ رووناک بوو و پر تیشکی رۆژ بوو. له‌ بالکۆنه‌که‌وه‌ ته‌ماشای ده‌ره‌وه‌م کرد، له‌ پشت سه‌ریان، دووکه‌لکیشه‌ که‌رپو‌وج ریته‌کان دیاربوون. له‌و دیو سه‌ریانه‌ به‌که‌رپو‌وج دا‌پۆشرا‌وه‌کانه‌وه‌ هه‌وریکه‌ی سه‌پی و ئاسمانیکه‌ی شینم بینی.

«نازانی که‌ی سسته‌ره‌کانی تر ده‌گه‌نه‌ ئیره‌؟»

«بۆچی، ئیمه‌ خزمه‌ت ناکه‌ین؟»

«ئیتوه‌ زۆر باشن له‌گه‌لم.»

- «حهز دهكهی قهعهده بهكاربیتنی؟»

- «ههول دهدهم.» یارمه تیان دام، بهرزبان كردمهوه. بهلام بئ سوود بوو، پاش ماوه بئ لیتی پالکه وتمهوه له دهركا كراوه كاندا سهیری پالکونه كه كم كرد.

- «كهی دكتور دئ.»

- «هر كه هاتهوه. ههولمان داوه زوو بئ، ته له فؤنمان بۆ ده ریاچهی (كۆمۆ) بۆی كرد.»

- «هیچ دكتوری تر لیره نبیه؟»

- «ئهو دكتوری ئهه نه خووشخانهیه.»

خانم گاج سوراحیهك ئاو و پهرداخیکهی هینا. سئ پهرداخ ئاوم خواردهوه و منیان به جیهیتشت. ماوه بئ له په نجه ره كهوه سهیری دهروههه كرد. پاشان لئ كه وتمهوه خهوه. فرهو بئم خوارد، پاش نیوه پۆبئ خانم (قان کامپن)ی سه ره پهرشتکاری نه خووشخانه هات بۆ دیتنم. من كه یغم پبئ نه دههات، ئه ویش كه یغی به من نه دههات. كورته بالا بوو، زۆر به گومان بوو، بهلام پیاو بۆ خوا بلئ پایه ی سه ره پهرشتکردن هه ره له خۆی دهه شایه وه. زۆری پرسبار لئ كردم، بئ دهجوو بوونی من له گه ل ئیبتالییه كان به شووره بی بزانی.

- «دهتوانم له گه ل خواردن مه ی بخۆمه وه.»

- «مه گه ر دكتور رینگه ت بدا.»

- «واته، تا دكتور نئ ناتوانم بخۆمه وه؟»

- «هه لبه ت ناتوانی.»

- «داواتان لئ كرده وه سه ره نجام هه ر بیهته وه؟.»

- «ته له فؤنمان بۆ ده ریاچه ی (كۆمۆ) بۆی كرده وه.»

ئهو چوهه دهروهه. خانم گاج گه راپه وه ژووره وه. گوتی: «بۆچی وا به ره قی قسه ت له گه ل (قان کامپن) ده كرد؟»

پاش ئه وه هه ندئ ئیشی زۆر چاپووكانه ی بۆ راپه راندم. وای بئ گوتم:

- «نهم دهویست بگاته ئهه رادهیه. بهلام ئهه له خو یا بییه.»

- «ئهو گوتی تو خۆت بهزل زانیوه. به ره قی قسه ت له گه ل كرده وه.»

- «وام نه كرده وه. بهلام تو و ویتدانت بوونی نه خووشخانه به بئ دكتور چ مانای هه به؟»

- «به رینگاوهیه! ته له فؤنمان بۆ كرده وه.»

- «له وئ چ دهكا؟ مه له وانئ دهكا؟.»

- «نه خبیر، عباده ی له و بییه.»

- «بۆچی دكتوریکی تر ناهین؟.»

- «بیدهنگ به، بیدهنگ. کوری چاک به وا دئ.» ناردم کابرای ده رگه وان بیهته لام. كه هات. به ئیبتالی پبم گوت قاپئ (سیزانق)م له مه یخانه وه بۆ بیهتت له گه ل بوتلئ کیانتی و رۆژنامه یه کی ئیواره. ده رگه وان چوه شته کانی هینابوو. رۆژنامه كه ی له بوتله كان وه رگرتسوو ده ری هینا. داوام لئ كرد قه یاغه کانیان هه ل بگرئ. قه یاغه کانی هه لگرت و مه یه كه و (فیرموث)ه كه ی له ژیر قه ره ویتله كه م دانا، به ته نیا به جیسیان هیشتم. منبش له سه ر شوینه كه م پالکه و تیووم. له رۆژنامه كه ده نگویاسی به ره ی جهنگ و لیسته ی ناوی ئه فسه ره كوژراوه كان و مه دالیا پیدراوه كانم خوینده وه. دوا بی دهستم بۆ خواره وه دریتژ كرد، دهستم له بوتله (سیزانق) كه م گیر كرد. هینامه سه ره وه. له سه ره گه ده ی خۆم دانا. په رداخه فینكه كه شم له سه ره گه ده م دانا. له گه ل هه لگرتنی بوتله كه، له كاتی تیکردنی پبکی كه م كه م، بوتله كه چه ند ئه لقه یه کی باز نه بی له سه ره گه ده م دروست كرد.

ته ماشام كرد، دهروهه، له سه ریانه کانی شاره وه، تاریک دادههات.

په ره سیلکه کان فیهته به ده وره یان لیدا و سوورانه وه، ته ماشام كردن، باشۆكه کانیش به سه ریانه کان ده فرین (سیزانق) كه م خواره وه. خانم (گاج) یش په رداختیکی بۆ هینام كه (هیلکاو) (١) ی تیا بوو. کاتی هاته ژووره وه بوتله (فیرموث)ه كه م داگرتنه خواره وه و له لایه کی تری قه ره ویتله كه م دانا. گوتی: «خانم (قان) هه ندئ (شیر) (١) ی بۆ تیکردوی. نابئ له گه لئ ئه وه نده ره ق بی. خۆ ئهه گه نج نیسه. لئ پسرراویه تی نه خووشخانه ش کاریکی گه وره یه و به ئهه و سپیدراوه. خۆشت ده زانی كه خاتوو (وۆكه ر) پیره ناتوانی یارمه تی بدا.

- «ئافره تیکی مه زنه. زۆر سوپاسی بکه.»

- «ئیسناش ده چم شیوت بۆ دیتن.»

- «زۆر چاکه، هه رچه نده زۆر برسیم نبیه.»

کاتی سنی شیوه كه ی هینا له سه ره میتزی قه ره ویتله كه می دانا سوپاسم كرد. كه میتکم خوارد پاشان تاریک داها ت. تیشکی رووناکی پشکینه رم له ئاسماندا بینی. كه من ته ماشای ئه وه م كرد. لئ خه وتم. خه ویتکی خۆشم لئ كه وت. ته نیا جاریک واگا هاتم. ئه ویش له ئه نجامی خه ونئ بوو كه ئاره قه یه کی زۆرم كرد، زۆریش ترسام، پاشان نووستمه وه. هه ولتم دا خۆم له خه ونه كه رزگار بکه م... دوا بی به ماوه یه کی زۆر به ره له گزنگدان به خه بهر هاتم. گوتیم له قووقه ی كه له باب بوو. تا دنیا ته واو رووناک داها ت نه خه وتم زۆر ماندوو بووم، هه ره كه دنیا رووناک بوو جاریکی تر لئ كه وتمه وه خه و.

(١) هیلکاو: هیلکه ی تیکدراو له گه ل شه کر و که ره و مه ی (egg.nog)

(٢) شیر: جو ره مه یه که.

كاتن واگا هاتم تیشکی رۆژ له ژووره کهدا تهواو به تین بوو. وام زانی که له بهرێ جهنگ گهراومه تهوه و له سههر قهره ویله کهم راکشام. قاچه کانم نازاریان ده دام. سهرم پیدارتن هیشتا له ناو له فافه بیسه کاندان که چاوم پێیان کهوت تهواو زانییم له کوتم. دهستم بۆ پهتی زهنگه کهوه ههلبیری، دوگمه ی زهنگه کهم داگرت. گوتم له زینگی زهنگه که بوو له پارده کهدا ده زینگیه وه. یهکت به سۆلی لاستیکی بهراوه کهدا ده هات، تهویش خانم گاج بوو له بهر تیشکی رۆژی گهش که می به ته من دیار بوو، زۆر جوان دیار نه بوو. گوتی: «به یانی باش، ئایا نه مشهوت به خوشی برده سهر؟»

- «به لێ زۆر سوپاس. ده کری داوای سهرتاشی بکه م؟»

- «هاتم پتیبیم به للام خهوتبووی، نه مهشت له سههر قهره ویله که له لای بوو.»

دهرگای دۆلابه گه وره کهی کرده وه بوتله (فیرمۆت) که ی دهرهینا، نه وه ندهی تیا نه ما بوو. گوتی: «بوتله که ی ژیر قهره ویله که شم له ناو نه م دۆلابه داناو. بۆچی بۆ پێکی بانگت نه کردم؟»

- «وام زانی رینگه م نادهی بخۆمه وه.»

- «که میکم له گه لته ههر ده خوارده وه.»

- «تۆ کچیکی باشی.»

- «باش نییه بۆ تۆ به ته نیا بخۆیته وه. نابێ لیره به دواره وا بکه ی.»

- «زۆر چاکه.»

- «هاو پیکهت خانم بارکلی هاته ئیره.»

- «توخوا به راستته؟!»

- «به لێ، به للام، دلتم نابگرێ.»

- «ده که ویته بهر دلته، کچیکی چه ندی بلتی باشه» سهری خۆی له قاند و گوتی: «دلنیام له وهی کچیکی باشه. ده توانی که می خۆت بۆ نه م لایه بجوینێ؟ ئا نه وها زۆر باشه. ده بێ بۆ نانی به یانی پاکت بکه مه وه.»

به پارچه قوماش و به ئاوی گهرم و سابوون جوانی شوستم و گوتی:

- «شانته بهر زکه وه، ئا نه وها زۆر باشه»

- «ده توانم بهر له نانی به یانی به سهرتاشی، تراشی بکه م؟»

- «دهرگه وانی به دوا دنه ئیرم.»

چووه دهره وه و گه راپه وه، گوتی:

- «به دوام نارد.» نه و پارچه قوماشه ی له دهستی بوو له ناوی ته شته کهیدا هه لێنا.

سهرتاشه که له گه ل ده رگه وانه که هات. پیاوی بوو ته مه نی په نجا سال ده بوو. سمیلکی قیستی هه بوو. خانم گاج له شوشتم ته واو بوو، چووه دهره وه. کابرای سهرتاش سابوونی له پریشم دا و تاشی. کابرایه کی خۆ به گه وره زان و زۆر به فیز و کر بوو. پرسیم:

«مه سه له چییه؟ چ دهنگوباس نازانی؟»

- «دهنگوباسی چی؟»

- «هه رچی بی؟ چ له شار رووی داوه؟»

- «ئیسستا کاتی شه ره و دوژمن به گوئییه. گوئی له هه موو شوینییه.» سهرم بهرز کرده وه گوئی: «تکایه سهرت هه لیره.» وای گوته له تاشین بهرده وام بوو و گوتی:

- «هیچت لیم گوئی لێ نابێ.»

گوتم: «تۆ چیته؟»

- «من ئیتالیم. به هیچ شتیه بی دهستم له گه ل دوژمن تیکه ل ناکه م.»

به و نده وازم لێ هینا له وانیه شیت بی خوا خوام بوو زوو له ژیر گوئیانه که ی رزگارم بی. ههر نه وه نده و بیستم جاریکی تر سه بری بکه م. گوتی: «ئاگاداره گوئیانه که زۆر تیژه.»

کاتن ته واو بوو پاره که می دا نیو لیره م چیشته نه دایی، بۆی رته کردمه وه و گوتی: «نامه وی خۆ له بهر هی جهنگ نیم، به للام چاک بزانه من ئیتالیم»

- «برۆ له بهر چاوانم ون به»

گوتی: «به یارمه تیت»

ههر نه وه ندهی گوته و گوئیانه که ی له لاپه ره یه کی رۆژنامه که پێچایه وه و چووه دهره وه. پێنج پاره مسبه که شی له سهر میزه که ی نزیک قهره ویله که م به جیه هیشته و زهنگم لیدا. خانم گاج هاته ژووره وه.

- «زه حه مه ت نه بێ بانگی کابرای دهرگه وانم بۆ ناکه ی؟»

- «زۆر باشه.» کابرای دهرگه وان هاته ژووره وه، هه ولی ده دا پیکه نینی رابگرێ. لیم پرسی: «ئا یا نه و سهرتاشه شیته؟»

له وهلامدا گوتی: «نا، گه وره م، به هه له چوو بوو. زۆر به باشی تی نه گه ییوه. وای زانیوه من گوتمومه تۆ نه فسه ریکی نه مساوی.»

گوتم: «نوه.»

- «هۆ، هۆ، هۆ، کابرایه کی سه بر بوو، پیتی گوته گه تۆ جوله یه کت کردبایه...» په نجه ی دۆشاومژه ی بۆ لای گه رووی بهرز کرده وه. دووباره پیکه نییه وه «هۆ، هۆ، هۆ...» وستی پیکه نینی رابگرێ.

- «کاتن پیم گوته تۆ نه مساوی نی هۆ، هۆ، هۆ...»

- «به توروپييه ووه گوتم: «هۆ، هۆ، هۆ! سهير ده بوو گهر ملي په لدا بام...»
- «نه خيتر، گه وروم، نه، نه، زراوى له نه مساوييه كان چوه، هۆ، هۆ، هۆ،...»
- «هۆ، هۆ، هۆ، ليتره برؤ دهره ده...»
- چوه دهره ووه گوتم لي بوو له راره ووه كه وش له پيكه نيينى نه كه و تيسوو، گوتم له خوسته ي پتي به كئ بوو له راره ووه كه وه درويي. ته ماشاي دهر گام كرد. خانم باركلي بوو. وه ژور كهوت و بو لاي قهره و پيله كه م هات.
- گوتى: «رؤ ژباش خو شه ويستم.»
- زور تهر و جاحيل و جوان بوو. وا هاته خه يالم كه هه رگيز هيچ كه سيكي وا جوانم نه ديوه. كاتى نوم بينى، گيرؤ ده ي ئه قيينى ئه بووم. هه موو ناخم سه راو ژير بوو. ته ماشاي دهر گاي كرد بينى كه س ديار نيبه. له لايه كي قهره و پيله كه م دانيشت. خوي داهيتا يه وه ماچي كردم، منيش بو خواره و تهرم راكيشا و ماچم كرد، هه ستم كرد كه دلي ليده دا. گوتم: «خو شه ويسته كه م هاتنى خوت بو ليتره لا سهير نيبه؟»
- «هاتنم زه حمت نه بوو، مانه ودم زه حمت ته»
- «ده بين ليتره بميتي. ئوه، تو زور جوانى.»
- خه ربك بوو شيت بم بوي. با وهرم نه كرد كه وا ئه و له ته كمه. به توندى با وهرم شم تى كرد. گوتى: «نابي و بكه ي. ته ندروستيت ته واو نيبه.»
- «به لي تهن دروستيم ته واوه. ده ي.»
- «نه خيتر، تو هيشتا نه و ونده به هيتز نبي.»
- «به لي، به هيتزم. به لي، تكايه.»
- «ايا تو منت خو ش ده وي؟»
- «به راستى تو خو ش ده وي. خه ربكه شيت بم بو. تكايه، وهره.»
- «گوئ له دل كه كوته ي دل مان بگره.»
- «دلي خو مانمان لا هيچ نيبه. من تو دم ده وي. ئيستا شيتى تو م.»
- «به راستى تو منت خو ش ده وي؟»
- «به س ئه م قسه يه بلتيوه. وهره. تكايه، تكايه، كاترين.»
- «باشه به لام له خوله كي زياتر ناخاييني.»
- گوتم: «قهيدى ناكا. دهر گاهه داخه.»
- «تو ناتوانى، نابى وا بكه ي.»
- «وهره، قسه مه كه. وهره.»

كاترين له سه ر كورسيه له نزيك قهره و پيله كه وه دانيشت، دهر گاهه ش كرابوه وه، ده پروانيه سه ر دالانه كه. كهف و كولم نيشته وه قهت وا خو م به هيمن و شينه يي

- نه بينيوه. ليى پرسيم: «جا ئيستا با وهرم پي ده كه ي تو م خو ش ده وي؟»
- «ئوه، تو مرو قتيكي به ر دلي. ده بين بميتي ته وه. ناتوانن ره وانته بكه نه وه. شيت و شهيداي ئه قيينى تو بووم.»
- «ده بين زور وريا بين. ئه م كاره ي ئيمه شيتا يه تيبه. نابى وا بكه بين.»
- «له شه ودا ده توانين.»
- «ده بين زور ئاگادار بين. ده بين وريا بين، نه خوازه لا له به رچاوى خه لك!»
- «ئاگادار ده بم.»
- «ده بين ئاگادار بي. تو شيرينى. ايا تو منت خو ش ده وي، وا نيبه؟»
- «ئمه دو ياره مه كه وه. تو نازانى ئه م قسه يه چ له من ده كات؟»
- «له مه ودا ئاگادار ده بم. نامه وي له وه زياتر هيچى ترت له گه ل بكه م. ئيستا ده بين برؤ م، نازيزم، به راستى ده بين برؤ م.»
- «به كسه ر بگه ريتي ته وه.»
- «خوا حافيز.»
- «خوا حافيز شيرينه كه م.»
- ئه و چوه دهره وه. خوا ده زانى من نه مده ويست بكه ومه داوى ئه قيينى ئه وه وه، بان ئه قيينى هيچ ئافره تينكى تره وه. به لام خوا ده زانى ئه وه وا هات. من له ناو جيتكه له ژورتيكي نه خو شخانه ي ميلانو كه و تيسوم. هه موو جو ره شتيك له ناو سه رمدا گلي ده خواره وه. هه ستم به سه رسو وره و واق و ورم ان كرد. له داوييدا خانم گاج هاته ژورده وه گوتى:
- «دكتور وا به رتويه يه. له ده رباچه ي (كؤمو) وه ته له فونى كرد.»
- «كه ي ده گاته ئيره؟»
- «پاش نيوه رؤ ده گاته جن.»

تا پاش نيوه رؤ هيچ رووى نه دا. دكتور پياويكي لاواز و كورته بالا و هيمن بوو، له نيچه واني ده تخوتنده وه كه له شه ي بيزاره. چهنده ته له زمي بچووكي پولا يي به وريا يي و جوانى و بي زه وقى له شلكه ي ههردوو رانم ده رهيتنا. سركه رتيكي خو مالى بو سركردنى شانه پيكاو دكان به كار هيتنا. پييان ده گوت (به فر) يا شتيكي له و با به ته كه شانه كانى سپ ده كرد و ژانه كه ي داده مركانده وه. تا ئه و كاته ي ميلى نه شته رى يا (نيزه) وه بان (جفته) نه ده گه يشته ژير جيتيه سربوه كه هه ستم پي نه ده كرد. جيتيه سربوه كه ي به نارامى ديار كرد.

پاش ئه وهی دکتۆز بێ ئارامی سه هری تی کرد و سه رقائی بوو گوتی وا چاکه ئه شیععی ئیکس وهر بگیری چونکه دیارخستنی ئه نجام به میلی نه شته هری جیگی دلتیایی نییه. له نه خۆشخانهی (ماکیۆر) تیشکی - ئیکسیان بۆ وهر گرتن. ئه و دکتۆزه ئه ئه کاره ئه نجام دا مروقتیکی زۆر به هه لیه و چاپوک و به زه ووق بوو. ئه م کارهش به به زرکردنه وهی ههردوو شانه وه ئه نجام درا. نه خۆش به خۆی دهیتوانی هه ندی ته نه بیانیه هه ره گه و ره کان له ناو ئامیره که دا ببینی.

ئه شیععه کان ده نیرته نه خۆشخانه که م. دکتۆز داوای لی کردم له ناو ده فته هری تییینییه کانی گیرفانی ناوی خۆم و په له که م، پایه که م و بیرو بچوونی خۆم بنووسم. گوتی ته نه کانی ناو له شم پیس و بیزه وهر و به نازارن.

نه مساوییه کان کوری سۆزانن. چه ند پیاوت لی کوشتون؟ هیه چ که سیکم نه کوشتوه. به لام بۆ ئه وهی دلئ ئه و پازی بکه م. گوتم: زۆرم لی کوشتون. خانم (گاج) م له گه لا بوو. دکتۆز قۆلی له بن هه نگه کانی هه لکیشا گوتی گاج زۆر له کلیویاتره جوانتره. ئاخۆ گاج ده بی له مه گه شتی؟ کلیویاتره ی شائنی دیرینی میسر. به لئ. خوا هه لئاگرئ و ابوو. به ئوتومیلی فریاگوزاری گه پینه وه نه خۆشخانه بچوو که که.

پاش ماوه بی زۆر به رز بووه وه خۆم له نهۆمی سه ره وه له جیگا که م بینیه وه. پاش نیوه رۆی ئه وئ رۆژی ئه شیععه کانم به ده ست گه یشت. دکتۆر سوئیدی به خوا خوارد. پاش نیوه رۆی بۆ میان بنیئ. هه رتی خۆی گه یانده جی. کاترین ئه شیععه کانی نیشان دام. له ناو به رگه سووره کانیاندا بوون. له ناو به رگه که ده ری هینان، به رزی کردنه وه دایه به ر تیشکی رووناکی. هه ردوو کمان ته ماشامان کرد. گوتی: «ئه مه قاچی راسته ته.»

- «له ولایان دانج و وهره سه ر قه ره و ئه که وه.»

گوتی: «ناتوانم ته نیا بۆ چرکه بی هاتووم. هاتووم ئه مانه ت نیشانده م و بگه ریمه وه.» چوه ده ره وه و منیش له وئ درێژ بیوم. پاش نیوه رۆیه کی گه رم بوو. منیش له مانه وهی ناو جیگه بیزار بیوم به دوای ده رگه وانم نارد رۆژنامه م بۆ بکری، له هه موو رۆژنامه بی که ده سته که وهی رۆژنامه بی بیئ. به ر له وهی ده رگه وانه که بگه ریمه وه سه ن دکتۆر لیم وه ژووور که وتن. منیش تیبینی ئه وه م کرد که ئه و دکتۆرانه له پیشه ی پزیشکی سه رکه وتوو نه بن، له کاتی دیتنی نه خۆش بۆ یارمه تی و ئامۆژگاری په نا ده به نه به ر هاو پیکانیان. ئه و دکتۆره ی نه توانی به ر پتی و سه رکه وتووانه ریخۆله کویره ت بیئ، رینمایی دکتۆریکت بۆ ده کا له جیاتی ریخۆله کویره که ناتوانی نه شته رگه ری ئالوتت به سه رکه وتووانه بۆ بکا. ئه و سه ن دکتۆره ش له م چه شنه بوون و هه ر پیمان له مه ر پئ ده رنه ده کرد. لپیر سه روا که بیان به ده سته ناسکه کانی نیشانی کردم و گوتی: «ئه وه گه نجه که به.» دکتۆر هکیان په له ئه ی که له گه تی ریشدار بوو، گوتی: «چۆنی؟» دکتۆری سییه میس که ئه شیععه کانی به ده سته وه بوو، له ناو به رگه سووره کانیان دا بوون و نقه ی

لیوه نه هات. دکتۆزه ریشداره که ش پرسی: «ئه ری شاشه کان بکه ی نه وه؟» دکتۆری لپیر سه روا گوتی: «هه لیه ت» به خانم گاجی گوت: «زه حمه ت نه بی شاشه کان بکه وه.» خانم گاج شاشه کانی لا برد. منیش سه رم به سه ر داگرت ته ماشای هه ردوو قاچی خۆم کرد. له نه خۆشخانه ی مه یاندا قاچه کانم وه کو گوشتی هه مه به رگه ری نه برژاو بوون، به لام ئیستاکه قه قاغه دارن و ئه ژۆکه شم ئاوساو و بی ره نگ بوون. به له کم چرچ و ویک هاتبوونه وه، به لام کیمی نه کرد بوو. دکتۆری لپیر سه روا گوتی: «زۆر پاکن. زۆر پاک و جوانن.» دکتۆری ریشدار برمه یه کی لیوه هات گوتی: «ئم.» دکتۆری سییه میس له سه ر شانی دکتۆری لپیر سه روا وه سه یری کرد. دکتۆری ریشدار گوتی: «زه حمه ت نه بی چۆکت بچوولینه.»

- «ناتوانم.» دکتۆری ریشدار گوتی: «جووله ی جو مگه کان تا قی بکه ی نه وه؟» ئه و خه تیک و سه ئه سته ریه ی به قۆله وه بوو. ئه مه ش مانای ئه وه یه که کاپتنی په ی یه که مه.

دکتۆری لپیر سه روا گوتی: «هه لیه ت، ده بی تا قی بکریته وه.» دوانیان قاچی راسته میان زۆر به وریا بییه وه چه مانده وه.

گوتم: «نازارم ده ده.»

- «به لئ به لئ. که میکی تر بیچه میتنه وه، دکتۆر.»

- «هه ر ئه وه نده ده چه میتنه وه.»

گوتم: «له وه نده زیاتر ناچه میتنه وه.» کاپتنی یه که م گوتی: «جو مگه ی که میک بزفتیه.» هه ستایه سه ری و گوتی: «ده توانم جار پکی تر چاوی به ئه شیععه کاندای بگێرم، دکتۆر؟» دکتۆری سییه م ئه شیععه کانی دایه ده ست، گوتی: «ئه مه نا، هی چه په ی زه حمه ت نه بی.»

- «ئه مه چه په یه تی.»

- «به لئ، راست ده که ی من له گۆشه یه کی تره وه سه یرم کرد.»

ئه شیععه که ی گه رانده وه، دوایی بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانی تری کرد. گوتی: «ئه مه ده بیئ، دکتۆر؟» ته نئ له و ته نه بیانیه ی ده ست نیشان کرد که شیه ی گۆبییان وه درگرتبوو که له به ر گلۆپه کاندای به ئاشکرا به دیار که وتن. هه موویان بۆ ماوه بی سه یری ئه شیععه کانیان کرد.

کاپتنی ریشدار گوتی: «من ده توانم ته نیا یه ک شت بلیم، مه سه له مه سه له ی کاته. له وانیه سه ن مانگ، شه ش مانگ»

- «هه لیه ت شله ی ناو پیت ده بی خۆی دروست کاته وه.»

- «هه لیه ت، ئه وه مه سه له ی کاته، من ناتوانم بی ویزدانانه به ر له وهی ته له زمه کان کیس بکه ن چۆکی هه لدرم.»

- «من له گه‌ل رای تۆم، دکتۆر.»
 پرسیم: «شەش مانگا بۆچی؟»
 - «شەش مانگا بۆ کیسکردنی تەلەزمەکان بەر لەوەی کلاوی چۆکت هەلبدری تا بەسەلامەتی نەشتەرگەریت بۆ بکری.»
 گوتم: «ئەو باوەر ناکەم.»
 - «تۆ ناتەوی چۆکت سەلامەت دەرچی، گەنجۆ؟»
 گوتم: «نەخێر.»
 - «چی؟»
 - «دەمەوی بیریتەو. ئەوکات دەتوانم چەوتەکیکی تیخەم.»
 - «مەبەستت لە چەوتەک چیبە؟»
 دکتۆری لیپرسراو گوتی: «گالتە دەکا، دەیهوی چۆکی سەلامەت دەرچی. ئەمە گەنجیکی زۆر بەجەرگە بۆ وەرگرتنی مەدالیای نازایەتی، لە چەشنی زیو هەلبێردراوە.»
 دەستیکی لەسەر شانم دانا. کاپتنی یەکەم تۆقەیی لەگەڵ کردم و گوتی: «زۆر پیرۆزباییت لێ دەکەم. هەر ئەوەندەم پێ دەکرێ بلییم زوو چاک ببیتەو، بەلام بەلای کەم دەبێ شەش مانگا لێرە مینبیتەو، بەر لەوەی چۆکت نەشتەرگەری بۆ بکری. تۆش لە بیرورای خۆت سەرەستی.» گوتم: «زۆر سوپاست دەکەم. ریزی بیروراکانت دەگرم.»
 کاپتنی یەکەم سەیری سەعاتەکی کرد گوتی: «پتویستە برۆین. هیوادارم چاک ببیتەو.» گوتم: «خۆشیی، زۆر سوپاست دەکەم.» تۆقەم لەگەڵ دکتۆری سیبەم کرد.
 گوتی: «کاپتن فارینی.»
 - «تینیتا هینری.»
 هەرسێکیان چوونە دەرەو. بانگم راڤیرا: «خانم گاج.» گاج هاتە ژووری گوتم: «زەحمەت نەبێ بەدکتۆری لیپرسراو نالیی بۆ دەقەیی بیته لام.» دکتۆر هاتە ژوورەو. شەپقەکی بەدەستەو گرتبوو. لە نزیک قەرەوێلەکەم راوەستا.
 گوتم: «حەزت کرد من ببینی؟»
 - «بەلێ، من ناتوانم بەر لە نەشتەرگەری شەش مانگا لێرە بکەم، توخودا دکتۆر تۆ هیچ جار شەش مانگا لەناو جیگەت ماویتەو؟»
 - «تۆ ئەو شەش مانگە لەنیو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ برینەکەت بدریتە بەر هەتاو. پاشان دەتوانی لەسەر دارشەق برۆی.»
 - «شەش مانگا ئەوجا نەشتەرگەریم بۆ دەکری.»
 - «ئەمە سەلامەتترین رێگایە. تا تەنە بیانیبەکان کیس بکەن و شلەیی چۆکت خۆی دروست کاتەو. ئەوکات کردنەو کلاوی چۆکت ئاسان دەبێ.»

- «دکتۆر تۆ خۆت لەو باوەرەیی شەش مانگا بتوانم چاوەروان بکەم.»
 - «ناخ ئەمە رێگەیکە سەلامەتە.»
 - «ئەو کاپتنە یەکەمە کێبە؟»
 - «باشترین نوژداری (میلانۆ)یە.»
 - «کاپتنی یەکەمە؟»
 - «بەلێ، بەلام باشترین نوژدارە.»
 - «نامەوی کاپتنی یەکەم دەست لە قاچم بدا. ئەگەر کەمێ باشتر بواوە دەکرا بە میتجەر. دکتۆر گیان، من دەزانم کاپتنی یەکەم مانای چیبە؟»
 - «نوژداریکی زۆر چاکە، من خۆم پیتشینیار و راوەرگرتنی ئەوم لە هەموو ئەوانەیی دەیاناسم لاباشترە.»
 - «ئایا نوژداری تر دەتوانی قاچم ببینی؟»
 - «بێ گومان دەتوانی. گەر خۆت حەز بکە، بەلام من قەسەیی دکتۆر (فاریلا) بەسەریشک دادەنیم.»
 - «دەتوانی داوا لە نوژداری تر بکە قاچم ببینی»
 - «داوا لە فالینتی دەکەم بیت.»
 - «فالینتی کێبە؟»
 - «نوژداری نەخۆشخانەیی ماگیۆریبە.»
 - «زۆر باشە، منیش ریزی ئەو پیاوەتیبەت دەگرم. تۆ تێدەگەیی دکتۆر من ناتوانم شەش مانگا لەناو جیگە بکەوم.»
 - «وێکۆ پیم گوتی: لەناو جیگە ناکەوی. بەر لە هەموو شتێ دەبێ بەهەتاو چارەسەر بکری. پاشان مەشقی سووک دەکە. هەر کاتێ تەلەزمەکان کیسیان کرد ئەو نەشتەرگەریت بۆ دەکری.»
 - «بەلام ناتوانم شەش مانگا چاوەرێ بکەم.» پەنجەکانی شەپقەیی بەدەستەو یوو کردەو و بزەیکەیی هاتی: گوتی: «ئەوئەندە شەیدی گەرانیوەی بەرەکانی جەنگی؟!»
 - «بۆچی نە؟»
 - «زۆر جوانە، تۆ جوانەردیکی عەگیدی.»
 بۆ لای من هەنگاوی ناو خۆی بەسەرمدا داھیناوە و بەنەرمی نیوچەوانی ماچ کردم.
 - «بەدوای دکتۆر فالینتیدا دەنێرم. پیاوی باش بە. خۆت پەشوکاو و دلتنەنگ مەکە. کوری باش بە.»
 پرسیم: «دەخۆیتەو؟»

- «سوپاس، هرگیز مهیم نه خوار دۆته وه.»
- زه نگیتکم بۆ دهرگه وان لیدا تا دوو پهرداخ بیتنی.
- «ته نیا پیتکی.»
- «نه خبیر، نه خبیر، سوپاس، نه وان چاوه پیتی من.»
- گوتم: «خواحافیز.»
- «خواحافیز.»

پاش دوو سهعات دکتۆر (فالنتینی) هاته ژوره کهم. زۆر به پهله بوو داوی سمیلتی قیت قیت وهستابوون. پلهی سهربازی میتجهر بوو. پیستی رووی ههلقراچابوو و دهم به پیتکه نین بوو.

- «چۆن ئەم کارساته چه په لهت به سه هات؟ نه شیععه کانم نیشاندهن. به لئی، به لئی، ئەمه خۆیه تی. وه کو گوتیز ساغیت (۱). ئەی ئەم کچه جوانه کییه؟ ده زگیرانته؟ لهو باوه پهم ده زگیرانته؟ ئەی ئەم شه په نه فرته تی نییه؟ ههست به چی ده کهی؟ تو کورپتی کۆکی. شهرت بی له جارانت چاکتر بکه مه وه. ئەرئ ههست به نازار ده کهی؟ مه رج ده کهم نازارت ددها. ئەم دکتۆرانه چۆن دلپان به رایی داوه نازارت بدەن؟ نازانم ئەو ماوه به چیان بۆ کردوو؟ ئەم کچه ئیتالی ده زانی؟ ده بی فیری بی. کچیتکی چه ند به ردله. ده توانم فیری ئیتالی بکه م. به وهی خۆم لیره نه خۆش کهم. نه خبیر، ده بی به خۆپرای مامانی بۆ بکه م. ئایا ئەو ئەمه تبه گه یشت؟! مندالیتی جوان و خانومانی وه کو خۆی ده بی. ئەمه باشه. کچیتکی چه ند به ردله! توخوا لیبی بیرسه بزانه ئیواره شیوم له گه ل ده خوا. نه خبیر، نامه وئ له تۆی بسه نم. زۆر سوپاس ئەی خانمی جوان. ئەمه هه موویه تی.» ده ستیتکی له سه شانم دانا و گوتی: «ئەمه هه موویه تی که ده مه وئ بزائم. له مه ودوا شاش به کارمه هیتنه.»

- «دکتۆر (فالنتینی) پیتکی ناخۆیته وه؟»
- «پیتکی؟ ده پیتک. کوا له کویتیه؟..»
- «له ناو دۆلابه کهیه. خانم بارکلی بوتلئیکمان بۆ دیتنی.»
- «له گیانی تو، له گیانی تو خانم. خانم کچیتکی چه ند به ردله. من کۆنیاکی له وه پاکترت بۆ دیتم.» سمیلتی خۆی سربیه وه.
- «به مه زندهی تو کهی نه شته رگه ربیه که بکری باشه؟..»

- «به یانی سه ره له سیبانی. له وه زووتر نییه. ده بی گه ده ت خالی بی. هه روا ده بی خۆشت جوان بشۆی. پیره کچه که له خواره وه ده بینم، هه ندی زانیاری و پتوشوتنی ده ده می. خواحافیز تا به یانی. کۆنیاکی له وه چاکترت بۆ دیتم. تو خۆت لیره هه ساوهی

(۱) له ئینگلیزی به کهی ده لیت: وه کو بز ساغیت.

تا به یانی خوا حافیز. باش بخه وه، به یانی زوو ده تبینم.»

له بهر دهرگا دهستی بۆ هه لبریم و سمیلته کانی قیت بووه نه وه و رووه ئەسه ره که شی بزدار بوو. له سه ره باسکی له ناو چوار گۆشه یی ئەستیره یک هه بوو. چونکه میتجهر بوو.

16

ئهوئ شه وئ، شه مشه مه کویره یی له دهرگا کراوه کهی بالکۆنه که وه، که له ویتوه له سه رخانی شاره که وه ورد ده بوینه وه، خۆی ده ژۆری کرد. ژوره وه تاریک بوو له کزه رووناکییه کی شه وانە ی شاره که وه بترازی هیچی تری تیا نه بوو، شه مشه مه کویره ش بی ترس بوو. له راوی خۆی نه کهوت، هه ره که ئەوهی له ده ره وه بی وا بوو. ئیمه راکشاین و ته ماشای ئەومان کرد، له و باوه ردها بووم ئیمه ی نه دیبی چونکه بی هه ست و خوست لی راکشایوین. پاش ئەوهی شه مشه مه کویره که چوه ده ره وه، تیشکیکی پشکنین په یدابوو و به ره و ئاسمان هه لکشا و دوورکه وه ته وه و جاریتکی تر بووه وه شه وه زه نگ. کزه بایه ک سه ری به ژوردا کرد و گوتمان له قسه ی پیاوه فرۆکه شکینه کان بوو، که له سه ره ئاخه بانه کهی ته نیشتمان قسه یان ده کرد هه وا فینک بوو، ئەوانیش سه ره به رگه کانیا ن ده به ر ده کرد. له وه ده ترسام به م شه وه یه کئ سه رکه ویتنه سه ره وه به م شتیه به بمان بیینی. به لام کاترین گوتی: هه موویان نوستوون. ئەم شه وه جاریک خه ومان لی که وت، کاتج واگا هاتم (کاترین) له ته نیشتم نه بوو، به لام له هۆله که وه گوتم له ته په ی پیتی بوو. دهرگا کهی کرده وه و گه رابه وه سه ره نوینه که. گوتی له خوارئ بوو، هه موو شتی زۆر ئاسایی بوو، هه موویان له هه وت خه ودان. له پشت دهرگا کهی خانم (قان) خۆی دانوستاندبوو و گوتی له پرخه پرخی ئەو بووه. کاترین هه ندئ پسکویتتی له گه ل خۆی هیتابوو، خواردمان و هه ندئ (فیرمۆت) مان به دوایدا نۆشی. هه ردوو کمان زۆر برسی بووین. گوتی: ئەوهی ئیستا ده یخۆی تا به یانی ده بی هیجت له هه ناودا نه مابن، جاریتکی تر لیکه و تمه وه خه وئ، به یانی که واگا هاتم، رووناک بوو، جاریتکی تر (کاترین) چووبۆوه ده ره وه. که هاته وه زۆر ته ر و به ردلتر ده هاته به رچاو. له سه ره قه ره ویتله که دانیش، رۆژ هه لات و منیش گه رمی پیتم له نینو ده مدا بوو، هه ستمان به بۆنی خوناوی سه ره بانه کان و بۆنی قاهه ی پیاوانی فرۆکه شکینی سه ربانه کهی ته نیشتمان کرد. کاترین گوتی: «خۆزیا بمان توانیبا به پیاسه یه کمان کردبا به، گه ر عاره بانه مان هه بوا به پالم پیته ده نای.»

- «چۆن ده توانم له سه ره عاره بانه دانیشم.»
- «ده توانین.» له دهرگا کراوه که سه بری ده ره وه م کرد، گوتم: «ده توانین بچین له باخچه که به رچایی بخۆین؟»

- «بهلام بهر له هه موو شتی دهبی بۆ دکتور (فالننتینی) ی هارپیت ناماده بکه م.»
- «لهو باوهره دام پیاویکی مهزن بی.»
- «ئوهنده ی تو ئوم خووش ناوی، بهلام لهو باوهره م پیاویکی زور باشه.»
- «تکایه کاترین وهره سه ر نوینه که.»
- «ناتوانم. ئه ری ئه مشه و خووشمان رانه بوارد؟»
- «ده توانی ئه مشه ویش بی به ئیشکگر؟»
- «لهوانه یه بتوانم، بهلام پیتویستت به من نابی.»
- «به لئ، پیتویستیم پیت دهبی.»
- «نه خیر، پیتویستیت پیم نابی. هیشتا نه که وتیته بهر دهستی نوژدار، نازانی چون دهبی.»
- «باش ده ب.»
- «تو نه خووش ده که ویت و منیش هیج سوودیکم بۆت نابی.»
- «که وای ئیستا وهره لام.»
- «نه خیر، دهبی هیللی به یانی و پله ی گهرمیت بنوسم و بۆ نه شته رگه ری ناماده ت بکه م، خووشه ویستم.»
- «به راستی منت خووش ناویت دهنه دیتته لام.»
- ماچی کردم و گوتی: «هه ی گیلله پیاو هیللی به یانیت زور چاکه، گهرمیت ناساییه پله یه کی گهرمی باشت هه یه.»
- «تووش هه موو شتیکت له بهر دلانه.»
- «تووه، نه، پله ی گهرمیبه که ت بهر دلنه، زور شانازی به گهرمیبه که ت ده که م.»
- «لهوانه یه منداله کاتمان گشتیان پله ی گهرمی چاکیان بی.»
- «رهنگه منداله کاتمان پله ی گهرمیان ناژه لانه بی.»
- «ئیسستا دهبی چی بکه ی تا بۆ دکتور (فالننتینی) ناماده ب.»
- «چ نییه. بهلام شتیکی ته و او ناخووشه.»
- «هیوادارم تو به م کاره هه لئه ستی.»
- «من به و هیواهم. حه زیش ناکه م هیج که سی له خو م زیاتر به م کاره هه لیبستی و ده ستت لی بدا. من شیتیم ئه گهر هه ر که سی ده ستت لی بدا دهره نجیم.»
- «هه تا فیرگسو نیش؟»
- «به تاییه تی فیرگسو ن و گاج و ئه وی تریش. ناوی چیه؟»
- «ووکه ر.»

- «خۆیه تی، ئیسستا ژماره یه کی زور سسته ر لیره هه ن. یان دهبی نه خووشی ترمان بۆ ره وانه بکه ن. یان ئه وه تا ده مان گوژنه وه. ئیسستا چوار سسته ری لیه.»
- «لهوانه یه نه خووشی تر بنیرن، ئه و جا پیتویستیان به ژماره یی سسته ر دهبی. نه خووشخانه یه کی گهره یه.»
- «به و هیواهم نه خووشی ترمان بۆ بی. چیم پی ده کری گهر خوانه خوازه بگوژریمه وه. گهر نه خووشی ترمان بۆ نه یه ت ئه و ده مان گوژنه وه.»
- «ئه و کات منیش دهبی برۆم.»
- «گیل مه به. تو توانای رۆشنتت نییه. که ی به چاکی چاک بویته وه. نازیم، ئه و پیکه وه سه ر بۆ لایه ک هه لده گرین.»
- «ئهی پاشان؟»
- «لهوانه یه شه ر کۆتایی بی. خو هه ر به رده وام نابی.»
- گوتم: «چاک ده به وه، (فالننتینی) نویم ده کاته وه.»
- «هیچ گومانی تیا نییه. مادامه خاوه نی ئه م سمیلانه یه. تکایه نازیم کاتی به نجت لی دهنه بیسه تر بکه ره وه. بیسه له خو مان مه که وه.» چونکه مرۆف به کاری به نج زور قسه ده کا.»
- «ئهی بیسه له چی بکه مه وه؟»
- «له هه رچی بی. هه ر چ بی. ته نیا له خو مان نه بی بیسه له ماله وه تان بکه وه. وه یا له هه ر کچیکی تر.»
- «نا.»
- «نوویژ بکه، لهوانه یه کاریکی گرینگ بکا.»
- «لهوانه یه قسه نه که م.»
- «ئهمه زور راسته. زور خه لک هه ن هه رگیز قسه ناکه ن.»
- «من قسه ناکه م.»
- «خۆ هه لئه که شته. نازیم. تکات لی ده که م خۆ هه لئه که شته، تو زور شیرینی، پیتویست ناکا خۆ هه لیکیشی.»
- «هه ر مه قیش ناکه م.»
- «نازیم، ئیسستا وا خۆ هه لئه که شتی. پیتویستیت به خۆ هه لیکیشان نییه.»
- ده توانی ده ست به نوویژ یا شیه ر گوتن، یا هه ر شتیکی تر بکه ی. که داوایان لی کردی هه ناسه یه کی درێژ بده ی هه ناسه که بده. ئه و کاته زور ریک دیتته به رچاو، منیش زور شانازیت پیتوه ده که م. هه رچۆنی بی من زور شانازیت پیتوه ده که م. پله یه کی گهرمی گونجوات هه یه. وه کو مندالی ساوا ده ستت له بالیفه وه وهرنی و خه وت لی ده که وی.

واى داننڭ كهوا منم له باوهشت يان كچيكي تره؟ كچيكي جوانى ئيتالي؟»

- «ئهو كچه تو دهبى.»

- «ههلبهت. دهبى من بم. ئوه، من تووم خوش دهبى، (فالتينى) قاچهكەت چاك

دەكاتهوه. زۆرم پىن خوشه كه كاتى نهشتهرگهري لهوى نيم.»

- «ئيشكگري ئەمشهوه له ئەستوى توڊا دهبى؟»

- «بهلى، بهلام بهلاتهوه گرینگ نابيت.»

- «چاوهري بكه. بزانه چۆن دهبم.»

- «نازىزم، ئيستتا تو له ناوهوه و دهرهوه پاك بوويتهوه، پىن بلى له ژيانتا چند

كەست خوش ويستوه.»

- «هيچ كەس.»

- «منيش؟!»

- «بهلى، تووم خوش ويستوه.»

- «به راستى چەندت خوش ويستوه؟»

- «هيچ كەس.»

- «چەندت خوش ويستوه. چۆن ئەمەت دەر دهرى؟ له گهلبان ماويه تهوه؟»

- «هيچ كەس.»

- «دروم له گهلب دهكەى.»

- «بهلى.»

- «باشه. راستىم لى بشارهوه، منيش دهمهوى دروم له گهلب بكهى. ئايا جوان

بوون؟»

- «هەرگيز له گهلب هيچ كەس نه ماومه تهوه.»

- «راسته. دلرفين بوون؟»

- «هيچ له بارهى ئەوهوه نازانم.»

- «تو بو منى. ئەمه راسته. تو بو كەسى تر نابى. باهيچيشم دهر بارهى ئەوانهوه پىن

نەلتى. بهلام له گهلب ئەوهشدا ئەمەم بهلاوه گرینگ نيبه. كه چى كه پياو له گهلب كچى

دەمىنتهوه كهى كچه داواى پارهى لى دهكا.»

- «نازانم.»

- «ههلبهت نازانى. ئايا كچه پىي دهلتى ئەوى خوش دهبى؟ ئەوهم پى بلى.

دەمهوى ئەوه بزەنم.»

- «بهلى، گەر پياوه كهش ئەوى بو.»

- «ئايا پياوه كه دهلتى كچهى خوش دهبى؟ تكايه ئەمه گرینگه پىن بلى.»

- «وا دهلتى گەر بيهوى.»

- «بهلام تو هەرگيز وات نه گوتوه؟ راست بلى؟»

- «نه خيتر، وام نه گوتوه.»

- «به راسته، ئا دهى راستىم پى بلى.»

دروم له گهلب كرد و گوتم: «نه خيتر»

- «نايليت، دەرەنم ناتوانى بيليت من تووم خوش دهبى نازىزم.»

له دهرهوه رۆژ تهواوى له سههه بانهكان بهرز بسوهوه. توانيم نووكى كاتدرائيبه بيبينم

كه تيشكى رۆژى بهردهكهوت له دهرهوه و ههناوهوه زۆر خاوين بووم. چاوهرپى هاتنى

دكتور بووم.» كاترين گوتى: «مەسەله كە ئەوهيه كچه هەرچيبه كى كورە بيهويت دهبى وا

بيلى و ئەنجامى بدا.»

- «نەك هەموو دەم.»

- «بهلام من دهيكەم. من تەنيسا ئەوه دهلتىم، كه تو داوام لى دهكهى بيليتىم. ئەوه

شتانە ئەنجام دەدەم كه خۆت ئارەزووتە. پاشان پيويستيت به كچانى تر نابى. دهبى؟»

زۆر به دلخۆشى سهيرى كردم و بهردهوام بوو گوتى: «ئەوى دتهوى ئەنجامى دەدەم و

دەلتىم. بەم كارەش خۆم زۆر بەسهركهوتويكى مەزن دەزانم، وايه؟»

- «بهلى.»

- «هەز دەكهى چيت بو بكهه. ئيستتا وا تو بو نهشتهرگهري ئامادهى.»

- «جاريكى تروش وەرەوه سەر نوينه كەم.»

- «زۆر باشه، ديمهوه.» گوتم: «ئاي گيانه كەم، گيانه كەم، گيانه كەم.» گوتى:

«دەمبىنى هەرچيبه كى داواى دهكهى به جيبى دىنم.»

- «تو زۆر نازدارى.»

- «دەترسم تا ئيستاش بهلاتهوه باش نهيم.»

- «تو زۆر نازدارى.»

- «من هەر ئەوه نەدەم مەبهسته كه تو مەبهسته. ليرە بهداوه ئەوه ئەما كه من من

بم. له ئارەزووت بەم لاوه هيچى تر نه ماوه.»

- «گيانه كەم.»

- «به دللى تووم، ئەى به دللى تو نيم؟ ئارەزووى هيچ كچيكي تر ناكەى. ئارەزووى

دەكهى؟»

- «نه خيتر.»

- «خو ببينيت من باشم و ئەوى دتهوى جيبه جيبى دهكەم.»

پاش ئه وهی له نه شته رگه ربیه که به خۆ هاته وه زانییم ماوم و نه مردووم. تۆ نامریت، ته نیا ده تخنکین. ئه مهش هه رگیز له مردن ناچی. ته نیا خنکاندنکی کیمیاوییه، خۆ هه ستیشی پش ناکه یت پاش ئه وهی دیتیه وه سه ره خۆ. هه رو ده کو خۆت مه ست کردین وایه، ته نیا ئه وه نه بی که ده ریشیتیه وه له زه ردا و بترازی هیچی تر نا هیتیه وه. پاشانی هه ست به چاکتری بوون ناکه ی. تووره که لم له پیلینگانی قه ره و پله که مه وه بی نی که له سه ر ئه و بۆریانه ی له قاچی له گه ج گیراوم به سترابوون دانرابوون پاش ماوه یی خانم (گاج) م بی نی، گو تی: «ئیسناکه چۆکت چۆنه؟» گو تم: «چاکتره.»

- «کاریکی جوان و پوخته ی بۆ کردی.»

- «چه ندی خایاند؟.»

- «دوو سه عات و نیو.»

- «هیچ قسه ی هه له ق و به له قم نه کرد؟.»

- «نه خبیر، هیچت نه گوت. قسه مه که. بی ده نگ به.»

له سه ر جی که و تبووم. کاترین راستی ده گوت، هه رکبیه که ئیشکگر بوا به بۆ من هیچ جیا وازییه کی نه بوو. نه خو شخانه سی نه خو شی تری تیا بوو. به کیکیان میرمندا لیککی له رز و تاداری لاواز بوو، له تیپی خاچی سوور بوو، خه لکی جۆرجیا بوو. گه نجیکی جوانکیله ی باریکی تریش تووشی له رزوتا و زه رتک بوو بوو، خه لکی نیو یۆرک بوو. سیبه میان گه نجیکی خورتی ژیکه له ی تر بوو هه ولنی دابوو سه ری کۆمپاره یه ک بکاته وه، که وه زیه کی ته قینه وه ی به رزی هه بوو، تا وه ک یادگار ئه ه لیبگرئ. ئه م چه شه نه کۆمپاره یه پیی ده و ترا (شاره نل). نه مساوییه کان له ناو چه ی چیاکاندا به کاریان ده هیتنا. که سه رقه پاغیکیان هه بوو له پاش هاویشتنندا به پیی که وتن ده ته قینه وه. سسته ره کان (کاترین) یان زۆر خو ش ویست، چونکه له ئیشکگرتنی شه وانه باکی نه بوو. کاترین که مه ئیشی له گه ل له رز و تاداره کان هه بوو. ئه و گه نه ی سه ری کۆمپاره که ی شل کرد بۆوه بیو به هاو پیمان. به شه وه هه رگیز زه نگی لئ نه ده دا، مه گه ر زۆر ناچار بوا به، به لām له ما به ینی کاته کانی ئیشکردندا تیمه پیکه وه ده بووین. کاترینم زۆر خو ش ویست. ئه ویش منی خو ش ویست. به رۆژ له کاتی بیداری ورده تیبینیمان بۆ یه کتری ده نووسی و به رۆژ به خه به ر ده بووین و به (فیرگسۆن) بۆ یه کتریمان ره وانه ده کرد. (فیرگسۆن) کچیکی باش بوو هیچ شتیکم ده رباره ی ئه وه وه نه زانی ته نیا ئه وه نده نه بی که براهه کی له گه ل تیبی په نجا و دوو و یه کی تریشی له (میزۆپوتامیا) کاریان ده کرد. له گه ل کاترین زۆر باش بوو.

جاریک لیم پرسی: «ئهری فیرگی، دیی بۆ ئاههنگی زه ما وه ندمان؟.»

- «ئیه وه هه رگیز یه کتری ناخوازن.»

- «یه کتری ده خوازن.»

- «نه خبیر یه کتر ناخوازن.»

- «له به رچی یه کتری ناخوازن؟»

- «به ر له وه ی یه کتر بخوازن ده جه ننگن.»

- «هه رگیز شه ی ناکه یین.»

- «هیتشا زۆرتان ماوه.»

- «هه رگیز شه ی ناکه یین.»

- «پاشان تۆ ده مری، یان شه رکردن یان مردن. ئه وانه ی وا ده که ن یه کتری ناخوازن.»

ده ستی خۆم گه یانده ده ستی گو تی: «ده ستم مه گره. من ناگریم. له وانه یه هه ردووکتان

راست بن به لām ئاگاداره ی ئه و نه خه یه ناو گیروگرفته وه، گه ر بیخه یته ناو

گیروگرفته وه ده تکوژم.»

- «نایخمه ناو گیروگرفته وه.»

- «ئاگاداره، هبوا دارم، له خو شی دابن. ئهری کاتیکی خو ش به سه ر ده به ن؟.»

- «به لئ، کاتیکی خو ش به سه ر ده به یین.»

- «شه ی مه که، ئه ویش مه خه ره ناو خه فه ته وه.»

- «نای خه مه ناو خه فه ته وه.»

- «ئاگاداره. چه ز ناکه م له گه ل مندالانی شه ردا ببینم.»

- «تۆ کچیکی باشی، فیرگی.»

- «باش نیم. هه ول مه ده کوزکیشیم بۆ بکه ی، قاچت چۆنه؟.»

- «زۆر باشه.»

په نه ی گه یانده سه رم و گو تی: «ئهی سه رت چۆنه؟»

- «هه رگیز ئازارم نادا.»

- «ئاوسانی وا پیاو شیت ده کا، تۆش ده لیبی هه رگیز ئازارم نادا.»

- «نه خبیر.»

- «گه نجیکی به به ختی. نامه که ت نووسیوه؟ وا داده به زم.»

گو تم: «ئه وه ته لیره یه.»

- «زۆر هیلاکه. ده بی داوا ی لئ بکه ی بۆ ماوه یی واز له ئیشکگری بی نی.»

- «زۆر باشه پیی ده لیم.»

- «هه ولم دا کاره که ی له جیاتی ئه نجام بده م، به لām ریکه ی نه دام. سسته ره کانی

تریش له خوابان دهوئ ئه و کار بکا . دهبی ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه .»

– «زۆر باشه .»

– «خانم فان گوتی : «تۆ هه موو چیستانان دهخه وی .»

– «وای گرتوه .»

– «وا چاکتره ئه مشه و بۆ ماوه بیچ ریگهی بدهی کهمئ بسیتته وه .»

– «خۆشم . هه ر ئه وه م لئی دهوئ .»

– «نه خبیر ، تۆ هه ز ناکه ی . به للام گه ر ئه وه ی بۆ بکه ی منیش له پاداشی ئه مه وه ریتز

لئی ده گرم .»

– «وای لئی ده که م پشوو بدات .»

– «باوه ر ناکه م .»

نامه که ی هه لگرت و چوه ده ره وه . منیش زه نگم لیدا پاش ماوه بیچ خانم (گاج) هاته ژووره وه .

– «مه سه له چیبه ؟»

– «ده مه وئ قسه به که له گه ل بکه م . تۆ له و باوه رده ی که ده بیچ خانم بارکلی . بۆ

ماوه بیچ واز له ئیشکگری بیچی ؟ چونکه ئه و له وه پری ماندوویتییه . له به رچی ئه و ماوه به کی دریتژ شه وانه ده مینیتته وه ؟»

خانم گاج سه بیرکی کردم و گوتی : «من هاوړی ئیوه م پیتویست ناکا به م شپوه به قسه م له گه ل بکه ی .»

– «مه به ستت چیبه ؟»

– «خۆت گیل مه که . هه ر ئه وه نده ت ده ویست ؟ .»

– «فیرمۆت ده خۆیتته وه ؟ .»

– «باشه ، پاشان ده بی برۆم .» ئه و بوتله که ی له دۆلا به که دا ده ره ینا ، په رداخی هینا .

– «تۆ به په رداخه که به خۆره وه منیش به بوتله که وه ده خۆمه وه .» خانم گاج گوتی :

«پینکی ته ندروستیت .»

– «توخوا (فان) له باره ی خه وتنم تاچیستانان چی گوت ؟ .»

– «قسه ی قۆر له سه ر تۆ ده کا و ده لیت تۆ نه خۆشیتکی خاوه ن نازیاری .»

– «با بۆ خۆی هه ر وا بلتی .»

– «ئه و مرۆقتیکی هیچ و پووچ نییه ، به للام نافرده تیکی بییر و سهیره . هه رگیز تۆی

خۆش ناوی .»

– «ده زانم .»

– «باشه ، خۆ من خۆشم ده ویتی . هاوړی تۆم ئه مه له بییر مه که .»

– «تۆ به کجار دلنه رم و چاکی .»

– «نه خبیر ، من ده زانم کئ به دللی تۆ به . به للام من هاوړیتیم . قاچت چۆنه ؟ .»

– «باشه .»

– «که مئ ئاوی کاترای سارد دینم تا به سه ر قاچتیدا بپه رتینم . ژیر ئه م گیتچه

خورشتی ده بی . ده ره وه زۆر گه رمه .»

– «به راستی تۆ زۆر دلنه رمی .»

– «ئهری خورشتی زۆره ؟ .»

– «نه خبیر .»

خۆی داهینایه وه و گوتی :

– «ئه م کیسه لمانه باشتر قایم ده که م . من هاوړیتیم .»

– «ده زانم تۆ هاوړیتمی .»

– «نه خبیر ، نازانی ، به للام رۆژئ دئ ده زانی .»

کاترین سی شه و له ئیشکگرتن هه سایه وه . پاشان دووباره گه رپاوه سه ر ئیشکگرتن . هه ر که به یه ک گه یشتینه وه ، هه ریه ک له ئیمه و ایزانی له سه فه رتکی دوور دابوه .

18

ئه و هاوینمان به خۆشی به سه ر برد ، کاتئ توانای چوونه ده ره وه م بوو ، به سواری په تیوون له ناو باخچه ی گشتی شاردا ده سووراینه وه . له بییرمه سواری په تیوون بسووم و ئه سپه که ش به هیتواشی ده رۆیشت . عه ره بانچیبه که پشتی له ئیمه بوو ، کلاویکی به رزی بریسکه داری له سه ر کردبوو . کاترینم له ته نیشتم بوو . ته نیا پیکه وتنی لایه کی دهستم به لایه کی دهستی به س بوو بۆ ئه وه ی جۆشمان هه لستتی . پاشان که توانیم به دارشعق به پیتی خۆم برۆم بۆ شیو خواردن چوینه چیشتخانه ی (بیچی) یان (گران ئیتالیا) له ده ره وه له سه ر میزی سه ر شۆسته که دانیشترین خزمه تچیبه کانیش ده چوونه ژووره وه و ده هاتنه ده ره وه خه لکیش به نزیکمان ده هات و ده چوون ، مۆمه کانیش سیبه ریان ده رۆانده سه ر میزه کان . پاش ئه وه ی هاتینه سه ر قه ناعه ت که گران ئیتالیا باشترینیانه ، جۆرچی سه رۆکی شاگرد ه کافان راسپارد که جیگه به کمان بۆ بگرئ . جۆرچ شاگردتکی باش بوو له و کاته ی سه پری خه لکه که و ناو گه له ریبه که مان ده کرد له تاریک و لیلی ئیواره و چا و چاوانیمان له گه ل یه کتری ده کرد داوامان له جۆرچ ده کرد که شیومان بۆ بیئین شه رابی کابری به ستووی ناو ده فرمان خواره وه . هه رچه نده چه ند چه شنه مه ی ترمان

و هكو فریزا، باربیرا وه مهی شیرینی سپمان تاقی کردهوه. له بهر مهسهلهی شهر مهیگیتریان نه بوو ههر جارێک داوای فریزام کردبایه جوړج زهرده خه نه په کی شهرماوی دای دهگرت. جوړج گوتی: «چاک بزانه، ولاتی ئه م جوړه مهیه دروست دهکا که تامی خوی وهکو چیلهک بی.»

کاترین گوتی: «بۆچی نه؟ وا دیاره نایابه.»

جوړج گوتی: «خانم گهر مه بهستنه تامی بکه، بهلام ریگه م بده قاپتیکی بچووک مارگاو س بۆ برای ئهفسهرم ببنم.»

- «منیش تاقی دهکه مهوه جوړج.»

- «گه ورم ناتوانم داوای ئه وهت لی بکه م، تامی چیلهکی ههر لی نایی.»

کاترین گوتی: «خۆ له وانیه به. شتیکی چاکه گهر ئه و تامه بدا.»

- «دهیهینم، کاتی خانم دللی لی پرپوو ئه و لا یده به م.» له راستیدا ههر ناوی مهی بوو، ههروهکو جوړج گوتی: «هه رگبیز تامی چیلهکی لی نه ده هات. گه راینه وه سه ر کاپری، ئیواره یی پیتوستم به پاره بوو، جوړج سه د لیردی به قهرز دامی.»

گوتی: «گه ورم، ده زانم گوزهران چۆنه، ده زانم پیسا و چۆن پاره ی لی ده بری، گهر تو و هیا خانم پاره تان پیتوست بوو. من قهت پاره م لی نابری و بی پاره نیمه.»

پاش نانخواردنی شیوان له شوسته که پیاسه مان کرد، به بهرده م چیشته خانه و دوکانه کاندای تیبه رین قه په نگه کانیان داخرا بون له شویتیکی بچووک که سه نده ویچیان تبا ده فرۆشت راوه ستاین، سه نده ویچی گوشتی بهراز و خاس و (ئه نشوفی) (۱)

(۱) ئه نشوفی: جوړه ماسیه که.

که له هه ویری زۆر ته نکي مه یله و قاوه یی دروست دهکرا، که له په نجه یی دریتژتر نه ده بوون به شه و که برسیمان ده بوو ئه و سه نده ویچانه مان ده خوارد. پاشان له بهرده م کاتدرائیه که وه له سه ر جاده سواری په یتوونیکی سه ر کراوه بووین به ره و خه سه ته خانه که و تینه ری. له ده رگای نه خو شخانه که وه ده رگه وان هاته ده ره و تا یارمه تیم بدا به دار شه قه که وه خۆم راگرم. پاره ی په یتوونه وانم دا.

به بهر زکه ره که وه سه ر که و تینه سه ره وه، له نه زمی دووه م که سه سه ره کانی تبا ده ژبا کاترین دابه زی و منیش بۆ نه زمی خۆم سه ر که وتم و به دار شه قه که وه دابه زیمه ناو هۆله که بۆ ژوره که م رۆبشتم. هه ندی جار به رووتی دریتژ ده بووم و هه ندی جار ییش له بانیه که وه داده نیشتم، قاچیشم له سه ر کورسیبه کی تره وه داده نا و ته ماشای په رسته لکه کانم ده کرد و چاوه روانی هاتنی کاترین ده بووم. کاتی به پیتبلکه سه ر که و تبا یه و اه سه ست ده کرد له گه شتیکی دوور و دریتژ هاتۆته وه. منیش به یارمه تی دار شه قه کانم له گه ل ئه و به ناو هۆله که دا ده رۆبشتم قاچم بۆ هه لده گرت و له ده ره وه ده وه ستام و هه ندی جار ییش له گه لی ده چوومه ژووری نه خو شه کان، ئه مه ش ده وه ستایه سه ر ئه و په یوه ندیبه ی له نیوان ئیمه و

نه خو شه کاندای هه بوو. پاش ئه وه ی له سه ردانی نه خو شه کان ته واو ده بووین له ده ره وه ی ژوره که م له بانیه که دا داده نیشتم، پاشان ده چوومه سه ر جیگا که م داوای ئه وه ی هه موو نه خو شه کان ده خه وتن و مسۆگه ری ده کرد که که س داوای ناکا ده هاته وه ژوره که م. هه زم ده کرد پرچی بکه مه وه و دایگرمه خواره وه. ئه ویش بی جووله له ته نیشتم داده نیشتم. ته نیا له و کاته دا نه بی ده که و ته جووله وه که خۆی داده هینایه وه تا وه کو ماچم بکا. منیش خه ربکی ئه وه بووم تۆقه کانی سه ریم ده کرد وه له سه ر چه رچه فی جیگا که م داده نا تا وه کو قه ژکه ی به ته واوی بیته وه دیقه تی خۆ له گووره نه بردنی ئه ویشم ده کرد.

پاشان دا دوو تۆقه یم لی ده کرد وه پرچی به ته واوی به رده بووه، ئه ویش به هیتوایش سه ری خۆی نه وی ده کرد له ناو پرچه که یدا ده شار د راینه وه و تبا یدا بز ده بووین وه کو له ناو ره شمالتیک بین یا که و تبنیه پشت تافگه یه که وه. کاترین پرچیکی جوانی هه بوو هه ندی جار که له بهر تیشکی ئه و پووناکیبه ی له ده رگا کراوه که دا ده هاته ژوره وه پالنده که وتم، پرچه که ی ده هۆنیه وه و ده یکردن به که زی. له شه وانیشدا هه ره وه کو چۆن ناو بهر له گزنگدان ده ره و شیته وه ناو ده ره و شایه وه. روویکی شیرین و له شتیکی خرپن و پیستیکی نه رم و بیگه رد و لووسی هه بوو. زۆر جار که پیتکه وه دریتژ ده بووین سه ره په نجه م به سه ر و نیوچه وان و بین چاو و گه ردنی داده هینا.

ده مگوت: «وهکو کلیلی پیا نو نه رم و نۆل و بیگه ردی.»

ئه ویش په نجه کانی ده گه یانده چه ناگه م و ده یگوت: «وهکو سمپاره یه، بۆ پیا نو زۆر زۆر ره ق و دره.»

- «توخوا ئه مه دره؟»

- «نه خیر، خو شه ویستم ته نیا گالته ت له گه ل ده که م.» شه وه کان خو ش بوون.

ئه گه ر ده ستی یه کی کمان بهر ئه وی تر که و تبا یه زۆر دلشاد ده بووین. سه ره رای ئه و کاته زۆره ش گه لی ریتگه ی ترمان هه بوو تا خو شه ویستی خۆمان بۆ یه کتری پین ده ربیرین، کاتی له ژووری جیاواز ده بووین هه ولمان ده دا بیری یه کتر بکه یین. پیتده چوو له م کاره سه ر که و تووین، چونکه هه رچۆنی بوا یه بیرمان له هه مان شت ده کرد وه.

به یه کتریمان ده گوت ئیمه ههر له و رۆژه وه که ئه و پیتی ناوه ته نه خو شخانه وه یه کتریمان خواستوه. ئیستاش وا ئه و مانگانه ده ژمیرین که به سه ر زه ماوه ندمان تیبه رپوه، من ده مویست بیته خواز بیته یه کی ره سمی و راسته قینه به لام کاترین گوتی گهر وا بکه یین ئه واکاترین له نه خو شخانه دووری ده خه نه وه ئه گه ر ههر به زاریش بی ئه وه بکه یین ده خرینه ژیر چاودیریه وه به وه ش ژبانمان لی تال ده کهن و لیکنتریمان ده کهن. ده بوا یه ئیمه ته داره کی خواز بیته یمان به پیتی یاسا سازدایه، ئه مه ش رۆتینیکی زۆر بی مانایه. له راستیدا من ده مویست یه کتر خواز تنمان شیتوه یه کی راستی و هرگرتبا یه، چونکه ئه وه ی لیتی ده ترسام و بیرم بۆی ده چوو ئه وه بوو که مندالمان بیی.

به لام ئیمه خۆمان وا بۆ یه کتری نیشان دا که هه موو شتی ته واو بووه و برا وه ته وه،

بۆیه زۆر بیرمان له خوازینی نهددهکردهوه و باکمان نهبوو، خوڤم له راستیدا بهیهکتر نهخواستمان کهیفخوڤ بووم. دیتنهوه یادم که شهوئ لهم بارهیهوه قسهمان کرد. کاترین گوتی:

- «بهلام، خوڤمهویستم، دوورم دهخهنهوه.»

- «لهوانهیه وانکه.»

- «بۆ وهناکهن له دهستیان دئ، رهوانهیه ولاتهکهه دهکهنهوه ئهوه وختهش تا کۆتایی شهر لهیهکتر دادهپرئین.»

- «ئهوکات منیش مۆلته وهردهگرم و بهدوات دادیم.»

- «بهچهند رۆژتیکي مۆلته ناتوانی بیسته سکوتلندهه و بگهڕیتتهوه، بهلام سههرهراي ئهمهش دلم نایه بهجیت بیلیم. بهلام پیم نالیی گهر ئیستاش بهکتر بخوازین چی قازنج دهکین؟ وان ئیبه یهکتریمان بهراستی خواستوه ناشتوانم و ناشکرئ زیاتر له جاری زیاتر خۆم بهمارهکردن بدهم.»

- «ئهوهی من مهبهستمه تهنیا له بهرژهوهندی تویه.»

- «هیچ شتی نیبه ناوی من بی. من تۆم. له خۆتم جیا مهکهوه.»

- «من ههر لهو باوهردا بوومه که کچ بههیوای شووکردن.»

- «بهلئ، ئهوان وان، بهلام خوڤمهویستم، من شووم بهتۆ کردوووه. ئایا من ژنیکی باش نیبه بۆ تۆ؟»

- «تۆ ژنیکی دلگری.»

- «خوڤمهویستم، خۆ چاک دهزانم که من جاری لهمهوبهه چاوهڕتی ماره برین بووم.»

- «نامهوئ هیچ شتیکم لهم بارهوه گوئ لی بی.»

- «خۆ تۆ دهزانی. من له تۆ بهولاوه هیچ کهسیکم خوڤ ناوئ. نابئ ئهههت له بهر دل بی. گهر یهکتیکی تر منی خوڤمیستی.»

- «نهخیر، ئهوهه له بهر دل نیبه.»

- «کهوابئ نابئ دهماري پیاوهتیت بهمرۆقتیکی مردوو بجوولینی، لهو کاتهی که له هیچ شتیکت کهم نیبه.»

- «نهخیر، له هیچ شتیکم کهم نیبه. بهلام نامهوئ هیچ شتیکم دهرايه دهزگیرانی پیشووت گوئ لی بی.»

- «ئههه خوڤمهویستی ههژارم! من دهزانم تۆ له گههلهه موو جوهره کچن پاتواردوهه کهچی ئهوهه له لا گرنه نیبه.»

- «ناخۆ ناتوانین بهرپهگایهکی تایبهتی زه ماوه ندمان بگێرین؟ باشه ئهه گهر شتیکم بهسهه هات یان تۆ مندالنیکت بوو.»

- «له رپهگای کلتیسه و دهولته بترازی هیچ رپهگایهکی تر نیبه بۆ ماره برین کهوابئ ئیبه بهرپهگایهکی تایبهتی مارهکراوین تۆ دهبینی. خوڤمهویستم، ئهوه هه موو شتی دهگهینی بۆ من، ئهگهر ئایینیکم هه بوايه بهلام من فرم به ئایینهوه نیبه.»

- «بهلام تۆ وینهی مه دالیای قهشه ئهنتوئیوت دا به من.»

- «ئهمه تهنیا بۆ چهپاره دان بوو، یهکی ئهوهی دا بوو به من.»

- «کهوابئ هیچ شتی له مههه خوازینییمان په شوکاوت ناکا.»

- «تهنیا گهر لیت دوورکهومهوه. تۆ نایینی، تۆ هه موو شتیکی.»

- «زۆر چاکه ئهه رۆژهی تۆ دایده نیی من ئامادهم بتهخووزم.»

- «بهه شپهوهیه قسه مه که وهک بلایی دهتهوئ بکههیه بهئافره تیکي داوین پاک، خوڤمهویستم من ئافره تیکي زۆر داوین پاک نابئ شهرم له هیچ بکهه، گهر تۆ کهیفخوڤی و شانازیم پیوه دهکهه ئایا تۆ بهختیار نی؟»

- «بهمهرجی تۆ له پیناوی هیچ کهسیکی دی بهجیم نه هیالی.»

- «نهخیر، خوڤمهویستم، له پیناوی هیچ کهسیکی تر بهجیت ناهیلیم. هه موو شتیکی دلته زینیم بۆ خوومان داناوه، بهلام له مههه ئهه مهسه لهیه دلته هیچ نهکا.»

- «دلیم هیچ ناکا، تۆم زۆر خوڤ دهوئ، بهلام هه رهچهنده تۆ له پیش من یهکتیکی ترت خوڤمیستوه.»

- «چی بهسهه هات؟»

- «مرد»

- «ئهگهر نه مردبايه من بهتۆ شاد نه ده بووم، بهلام له گههلهه وههش بی وهفا نیم. خوڤمهویستم، ههلهه زۆرم ههیه، بهلام زۆر دل سوژم گهر تۆ له پیناوی من بسووتی منیش دل سوژتر دهیم.»

- «بهه زوانه بۆ بهرهی جهنگ دهگه رپهه وه.»

- «تا نه رۆیتنهوه بیی لی مه کهوه، تۆ ده مبینی وا دلشادم، ماوهیهکی دوور و درپهه خوڤم نه بیسنوه کاتیکي خوڤ بهسهه ده بین. کاتئ تۆم بینی خه ریک بوو شیت بم، لهوانهیه شیت بووم. بهلام وا ههردوو کمان دلخوڤین، یهکتریمان خوڤ دهوئ، دهبا ههه لهم خوڤمییه دا برین، ئایا تۆ دلخوڤ نیی؟ هیچ شتیکم کردوو بی دلئ تۆ بی؟ ئایا دهتوانم ههه ئیستا شتی بکهه دلخوڤت بکا؟ چهه دهکهه ی پرچم بهردهمهوه؟ چهه دهکهه دههست له مالانی بکههین؟»

- «بهلئ، وهه سهه قه ره ویتله کهه.»

- «زۆر باشه، بهلام له پیشا ده بی سهه ری له نه خوڤمهکان بدهم.»

بهم شيتويه هاوین بهسه رجوو. زور به چاکی روتزگار هکانیم نایه ته وه یاد، ته نیا نه ونده نه بی که روتزگانی گهرم بوون، چوند سهرکه وتنه کیش له روتزنامه کاندا باس کرابوون، ته ندروستیم باش بوو قاچه کانیشم به ماوه به کی کهم ساریژ بوونه وه. لهسه دارشه قه که نه ونده نه ماوه تا توانیم فرتی بدوم و له جیاتی نهو به گوتچان برؤم. پاشان له نه خوشخانهی (ماگیبوری) بو چه ماندنه وهی چوک دهستم به چاره سهری میکانیکی کرد، به دانانی له نیو سندوقیکی ناوپنه دار که تیشکی بنه وشه یی به هیزی تیا بوو، ههروه ها شیلان و گهرماوکردن. له پاش نیوهریوان ده چومنه نه خوشخانهی ماگیبوری له دوی نه مه له مه یخانه پشیم کهم ددها و پیکم هه لده قوتواند و روتزنامه ده خوینده وه. به هیچ جورئ نارزووی سوورانه وهی ناو شارم نه بوو، به لکو ویستم زوو به زوو له مه یخانه که وه خوم بگه ییمه وه هه وارگه کهی خوم له نه خوشخانه. نه وهی من مه بهستم بوو دیتنی کاترین بوو، له وئ به دواوه خوا خوام بوو کاته که بجیتته سهر. زوری به یانیان تا درهنگی روتزئ هه ده خوتوم و له دوی نیوهریوانیش، جار ناجار ده چومنه دیار ته راتین. له پاشان بو چاره سهری میکانیکی...، هه ندئ جاریش له یانهی (نه نگلؤ) نه مریکی هه لویتسه کم ده کرد و لهسه کورسیبه کی چه رمرداری به رپه نجه ره وه داده نیشتم و گوتفارم ده خوینده وه.

پاش نه وهی دارشه قم فریادا رتگه یان نه داین پیکه وه به جینه دهره وه. چونکه بو نهو سسنه ره جوان نیبه له گه ل نه خوشی بجیتته دهره وه بو یارمه تیدانی بی نه وهی پیوستی به یارمه تی بی. بویه له پاش نیوهریوان زور پیکه وه نه بووین. هه رجه نده هه ندئ جار گهر (فیرگسون) مان له گه ل هاتیا به دهمانتوانی پیکه وه بو شتوان چوبایینه دهره وه. خانم (قان کامپن) وئ لئ هات به دوو هاویتی گیانی به گیانی به کترمان دابنئ. چونکه کاترین زوری زوری کاره کانی له جیاتی نهو نه نجام ددها. لهو باوهره ش دابوو که کاترین له بنه ماله یه کی خانه دانه. هه ر نه مه ش بوو وای لئ کرد سه ره نجام بیسته لایه نگیری کاترین. خانم (قان کامپن) گرینگیه کی زوری به بنه ماله وه ددها. خوشی له بنه ماله یه کی خانه دانه بوو. نه خوشخانه ش جمه ی له نه خوشه کان ده هات. نه مه ش وای لئ کرد بوو که به سه رقالی مییتته وه. هاوینیکی گهرم بوو زور که سم له میلانو دهناسی. به لام به پهره ش بووم تا ده گه رامه وه نه خوشخانه. به تیا به تی که نیواره داده هات. هه روا له به ره کانی جهنگدا هیتز کانی نیئالتیا له ناوچهی (کارسو) به ره و پیشه وه ده چوو. دهستیان به سه ره ناوچهی (کوک) ی به رامبه ر (پلاقا) وه داگرت، خه ریک بوون بانی (بانسیترا) ش داگیر بکه ن، به ره ی روتزئاوا نه م دهنگه ی نه بوو. نه مه ش به لگه ی نه وه بوو که شه به ره دواوم و درتزاخیه ن ده بی. ئیمه ش (۱)

(۱) مه به ست، له ولاتی هیتزیه. که نه مریکایه.

که وتبوینه ناو شه ر و، به لام لهو باوهره دابووم که ماوه ی سالتیکی ره به قبان ده وی تا بتوانن ژماره یه کی زوری له شکر بو شه ره مشق بدن. سالی داهاتوو سالتیکی ناله بار ده بی، خو له وانه شه له بار بیت. ئیتالییه کان ژماره یه کی زور سه ربا زیان فریادیه نیو جه نکه وه. له مه تینه گه یستم چون نه م باره وا به ره دواوم ده بی. نه گهر هات و بانی (بانسیترا) و چیای (سان گابریل) یشیان داگیر کرد، خو هیتشتا کومه له چیای، له دواوه له ژیر چنگی نه مساوییه کاندا ده میتنی. نه م چیایانه م بینیه وه. هه موو چیای گهره نکه شه کان که وتبوونه دواوه. له لای (کارسو) وه ش سوپا به ره و پیشه وه ده چوو. به لام له لای خواره وه، له ده وره به ری دهریاوه، زه لکاوی و زهنگاوی بوون. ناپلیون نه مساوییه کانی له ده شته کاندا دارکاری کرد، هه رگیز له ناوچه ی چیاییدا شه ری له گه ل نه مساوییه کاندا نه کرد. رتگه ی دان به دوی بینه خواره وه و له (قیرونا) ده ست و بازوی خوی لئ هه لکردن و دارکاری کرد. تا ئیستا له ناوچه کانی روتزئاوایی به ره ی جهنگ که س که سی دارکاری نه کردوه. له وانه ش بوو هیچ سه رکه وتنیکی تر به ده ست نیت. خو له وانه ش بوو شه ره هتا هتا یه به ره دواوم بیت. خو ده شبوو نه م شه ره ش شه رتکی تری سه د سالی (۱) بوایه.

روتزنامه کم له سه ره ده فکه دانایه وه، یانه کم به جیهیتشت. زور به وریایی له پایه کان ها تمه خواره وه. چومنه سه ره ش قامی (قیامانزون) له به رده م ئوتیلی (گران هوتیل) له گه ل پیره (میاز) پیکه گه یشتن. خیزانه که شی له گه لابوو. له په یستون داده به زین. له ته راتینی نه سپ ده گه رانه وه هاوسه ره که ی نافرته تیکی سینگ پان بوو جلیکی (سه تانی) ره شی پو شیبوو. خوشی پیریکی کورته بالا و سمیل سپی بوو. پانه وپان. به گوتپال ده رتیی هاوسه ره که ی تقه ی له گه ل کردم؛ گوتی: «چونی؟ چون؟»

میازیش گوتی: «روتز باش.»

- «ته راتینه کان چون بوون؟»

- «باش بوو. دلگربوو. سی گرهوم برده وه.»

- «باشه، نهی تو چیت به چی کرد؟»

- «باش بوو، به شی من گره وی بوو.»

پاشان هاوسه ره که ی گوتی: «نازانم نهو چون بووه هه رگیز قسه م بو ناکا.»

میاز پ به دل گوتی: «زور چاکم، به لام پیوسته تو له نه خوشخانه دهرچی.» که قسه ی له گه ل ده کرد، وا ده هاته به رجاو، که میاز سه ریری تو ناکا و دیا تو به که سیتیکی تر تیددگا.

گوتم: «ده رده چم.»

(۱) شه ری سه د سالی: شه رتکی درتزاخیه ن بووه له نیوان فه رهنسا و به ریتانیا رووی داوه. نزیکه ی (۱۰۰) سالی خایاندوه.